

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

Karaliaučiaus lietuviukai aplankė Kuršių neriją –10 psl.

- Tema: Jaunimo nedarbas Lietuvoje – 2, 9
- Kvietimas pokalbiui – 3
- Kas ir kaip išties ranką? – 3
- Čikagoje nepraleista proga sugiedoti Lietuvos himną – 4
- Liepos 6-osios vakaras „saulėtuose kalneliuose“ – 4
- Minint Pal. J. Matulaičio sukaktį atidarytas jo vardo muziejus – 5
- Trikalbė knyga apie aktorę B. Mar – 6
- Šventadienis – 8
- Karališku laivu Viduržemio jūra! (9) – 8
- Sveikata – 9
- Prisiminimais gyvenant – 11

Valiutų santykis
1 USD — 2.40 LT
1 EUR — 3.45 LT

JAV prezidentas sušaukė nepaprastąjį posėdį

Washington, DC (BNS) – JAV prezidentas Barack Obama sušaukė nepaprastąjį posėdį, per kurį bandyta išspręsti ekonomiškai sudėtingą padėtį dėl nepajėgumo vykdyti savo finansinių įsipareigojimų. B. Obama sušaukė posėdį po be rezultatų liepos 22 d. pasibaigusio susitikimo su Atstovų rūmų pirmininku respublikonu John Boehner. Demokratai ir respublikonai pateikia skirtingus kelius, kaip tvarkyti išlaidas ateityje.

JAV Kongresas iki rugpjūčio 2 d. – skolos grąžinimo paskutinio termino – turi patvirtinti JAV didžiausio išsiskolinimo planą. Jeigu JAV nesugebės iki to laiko pakelti skolos, kurią sudaro 14,3 trilijono dolerių, ribos, valstybės išdas gali pritrūkti lėšų sumokėti už visas sąskaitas. Tai gali lemti palūkanų normų padidėjimą.

JAV prezidentas B. Obama liepos 23 d. prie derybų stalo pakvietė viceprezidentą Joe Biden, Atstovų rūmų pirmininką J. Boehner, demokratų mažumos Atstovų rūmuose vadovę Nancy Pelosi, Senato demokratų vadovą Harry Reid ir respublikonų vadovą Mitch McConnell.

Po derybų H. Reid pareiškė, kad

Barack Obama sušauktame posėdyje buvo bandyta išspręsti klausimą dėl valstybės skolos. EPA nuotr.

labai nusivylė dėl respublikonų „nėsutaikomumo“. Respublikonai, kurie turi daugumą Atstovų rūmuose, mano, kad toks požiūris pražūtingas ekonomikai, ir reikalauja mažinti išlaidas vykdant B. Obama sveikatos apsaugos pertvarką ir neturtingų bei pagyvenusių žmonių rėmimo programas. Administracijos siūlymai tau-

pyti lėšas, jų nuomone, yra nepakankami.

Turimais duomenimis, respublikonai pasiryžę priimti tam tikrą tarpinį planą, kad išvengtų techninio nemokumo, tuo tarpu demokratai primygtinai reikalauja ilgalaikio sprendimo, kuris galiotų bent iki 2012 m. pabaigos.

Norvegija pagerbė kruvino išpuolio aukas

Oslos (BNS) – Norvegija liepos 25 d. tylos minute pagerbė 93 žmones, žuvusius per praeitą savaitę įvykdytą sprogdinimą Osle ir ginkluoto žudiko siautėjimą netoli sostinės esančioje vienoje saloje.

Tūkstančiai žmonių vidurdienį tylėdami nulenkę galvas prie Oslo universiteto pagrindinio pastato per iškilmes, kurioms vadovavo Norvegijos premjeras Jens Stoltenberg ir karalius Harald V. Tuo pačiu metu

paskelbė tylos minutę ir nuleido vėliavas iki pusės stiebo Norvegijos kaimynės Švedija, Suomija, Danija ir Islandija.

32 metų norvegas Anders Behring Breivik, kuris pripažino liepos 22 d. detonavęs galingą bombą Oslo centre ir nušovęs daug žmonių netoli sostinės esančioje saloje, yra suimtas. Po dvigubo teroro išpuolio Norvegijoje Lenkijos specialiosios tarnybos surengė operaciją Žemutinėje

Silezijoje, per kurią buvo sulaikytas vienas žmogus.

Spėjama, kad Lenkijos Vroclavo miesto gyventojas gali būti susijęs su pardavimu A. Breivik chemikalų, panaudotų pasidaryti sprogdinimo įtaisui, kuriuo buvo susprogdintas Oslo vyriausybės kvartalas. Lenkijos policija surengė šią akciją, gavusi informacijos iš kolegų Norvegijoje.

Prasidėjo Europos jaunimo olimpinis festivalis

Trabzonas (ELTA) – Trabzone, Turkijoje, liepos 24 d. atidarytas XI Europos jaunimo (14–17 metų) vasaros olimpinis festivalis, kuriame Lietuvai atstovauja 51 sportininkas. Spalvingą festivalio atidarymą stebėjo pilnutėlis stadionas – per 20,000 žiūrovų. Per festivalio dalyvių eiseną, kuriame dalyvavo 49 šalių delegacijos, Lietuvos vėliavą nešė 17-metis ieties metikas iš Kauno Povilas Dabašinskas, kuris neseniai Prancūzijoje vykusiame pasaulio jaunių (iki 17 metų) lengvosios atletikos čempionate užėmė penktą vietą.

Festivalio organizatoriai, pristatydami delegacijas, vardijo žymiausius šalių sportininkus. Iš Lietuvos sportininkų buvo paminėta Europos jaunimo žiemos olimpinio festivalio vicečempionė slidininkė Irina Terentjeva ir Ankaros „Turk Telekom“ (Turkija) komandoje rungtyniausi tinklininkė Valdonė Petrauskaitė.

Festivalyje, kurio programoje – devynių sporto šakų varžybos, dalyvauja 2,500 sportininkų. Gausiausia – Turkijos rinktinė. Ją sudaro 140 sportininkų. Lietuviai dalyvaus septynių sporto šakų varžybose – lengvosios atletikos (13 sportininkų), krepšinio (12), plaukimo (11), dziudo (6), teniso (4), dviračių sporto (3) ir gimnastikos (2) varžybose. Mūsų šalies vaikinai festivalio krepšinio turnyrą pradėjo pergale, įveikę bendraamžius iš Graikijos.

Festivalis baigsis liepos 29 d. Lietuvos atstovai Europos jaunimo olimpiniam vasaros festivalyje dalyvauja dešimtą kartą. Iš devynių mūsiškiai grįžo su medaliais.

Olimpinio festivalio atidaryme žygiuoja Lietuvos sportininkai. ELTA nuotr.

Redakcijos žodis

Norvegijos sostinėje liepos 22 dieną, penktadienį, įvykęs šaudymas ir sprogdinimas, kuris, naujausiais duomenimis, nusinešė 76 žmonių gyvybes ir tapo kruviniausiu išpuoliu Vakarų Europoje nuo 2004 metais įvykdytų sprogdinimų Ispanijos sostinėje Madride, nepaliko abejingų ir lietuvių. Kaip praneša Lietuvos Užsienio reikalų ministerija (URM), iš karto po išpuolio šeštadienį į ją kreipėsi Respublikinės Vilniaus universitetinės ligoninės Psichosomatinių susirgimų skyriaus gydytojai, pasiūlę pagalbą Norvegijos žmonėms. Pasak besikreipusiųjų, darbas su potrauminiois sutrikimais, kurie dažnai pasireiškia psichosomatiniais susirgimais, po kruvinų įvykių yra specifinis ir reikalauja patirties, kurios Lietuvos specialistai turi po Sausio 13-osios įvykių. Lietuvos ambasadorius Norvegijos Karalystei Andrius Numavičius siūlymą atsiųsti psichosomatinės specialistus perdavė per Norvegijos Karalystės ambasadorių Lietuvoje Leif Arne Ulland.

Vyr. redaktorė **Dalia Cidzikaitė**

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pima klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
dalia.cidzikaitė@gmail.com
Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė – Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com
Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasižinti kopiją.

El. paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

TEMA: JAUNIMO NEDARBAS LIETUVOJE

Prieš paliekant Lietuvą – į Darbo biržą pašalpos

GRAŽINA VINCEL

Šiuo metu Lietuvos Darbo biržoje pats darbymetis: prie registracijos kabineto durų nuo ryto iki vakaro nusi-driekusi ilga eilė bedarbių, tarp kurių yra nemažai jaunuolių, ką tik baigusių studijas. Dauguma jų pripažįsta, kad nesitiki Darbo biržos pagalba gauti darbą pagal specialybę. Svarbiausia priežas-tis, kodėl jie čia ateina, yra pinigai – socialinės pašalpos gavimas ir privalomojo sveikatos draudimo (PSD) įmokos nemokėjimas.

Vilniaus kolegijoje prekybos vadybą baigusi absolventė mano, kad Darbo biržą jai nepadės, tačiau gali atnešti finansinės naudos: „Liepos 14 dieną išvažiuoju į Angliją. Atėjau čia tik tam, kad gaučiau 315 litų – už tai, kad neseniai baigiau mokslus ir niekur nedirbu. Tad pasiimu pinigus ir išvažiuoju.” Nors mergina galėtų ieškoti darbo Lietuvoje, tačiau ji nusiteikusi neigiamai: „O kuo aš čia dirbsiu – kasininke? Tai kam aš mokiausi tada?”

Naujai „iškepta“ prekybos vadybininkė pirmą kartą registruojasi Darbo biržoje, tačiau jeigu jai ši įstaiga pasiūlytų darbą, mergina Lietuvoje pasilikti nenorėtų: „Atlyginimas vis tiek būtų 800 litų. Užsienyje nors turėsiu kur gyventi ir ką pavalgyti, o ką aš čia darysiu? Su tėvais nenoriu gyventi, todėl man reikėtų nuomotis būstą: gau-siu 800 litų atlyginimą, tiek sieks ir nuoma, tad iš ko aš gyvenčiau?”

Panašios niūrios mintys aplanko ne vieną jaunuolį. Vilniaus technologijų ir dizaino kolegijoje grafinio dizai-no specialybę baigusi absolventė taip pat mano, kad Dar-bo biržą jai padėti yra bejėgė: „Mano pagrindinis tikslas – kiekvieną mėnesį gauti pinigų. Rasti darbą pagal mano specialybę galimybių iš tikrųjų yra nulis.”

Prie registracijos durų sėdėjęs jaunuolis tikina, kad kitos specialybės išigijimas padėtų nepakeistų: „Kiek procentų žmonių įsidarbina pagal specialybę – vienas, gal du? O ir specialybių per savo gyvenimą gali pakeis-ti ne vieną. Geriausia, kai turi darbą ir tada eini moky-tis.”

Vilniaus pedagoginiame universitete gavusi psicho-logijos bakalauro diplomą Ieva, kaip ir daugelis kitų ab-solventų, atėjo į Darbo biržą: „Turiu įsiregistruoti, nes baigiau mokslus ir dabar nežadu studijuoti. Be abejo, svarbu ir tai, kad nereikėtų mokėti 72 litų (per mėnesį).” Merginos teigimu, jei nebūtų privalomos PSD įmokos, ji čia tikriausiai neateitų. „Tikiuosi susirasti darbą, tačiau netikiu, kad tai padarysiu per Darbo biržą”. Ieva nesitiki, kad ši įstaiga jai padės rasti darbą pagal specialybę, bet jeigu mergina gautų pasiūlymą dirbti kitokį darbą, sutiktų. „Aišku, nenorėčiau su aukštuoju išsilavinimu dirbti valytoja ar indų plovėja, bet jeigu tektų, tai dirbčiau.”

Lietuvos darbo biržos Darbo išteklių skyriaus vedėjo pavaduotojos Donatos Šlekytės teigimu, Darbo biržoje

registruotiems jaunuoliams siū-lomi darbai, atitinkantys jų įsi-darbinimo galimybes ir pasiren-gimą: „Šiuo metu darbo rinkoje paklausiausi specialistai yra par-davimo vadybininkai, administ-ratoriai, verslo paslaugų vady-bininkai, buhalteriai, projektų vadovai, bendrųjų statybos darbų vadovai, transporto vadybinin-kai, socialiniai darbuotojai, inžinieriai ir kt. Pakankamai daug galimybių įsidarbinti ir kvalifikuotiems pardavė-jams, barmenams, virėjams, siuvėjams, staliams, beto-nuotojams, apdailininkams, plataus profilio statybinin-kams. Darbo rinkoje pastebimas tarptautinių krovinių pervežimo vairuotojų trūkumas”. Daugiausia siūloma darbų už mažiausią atlyginimą. Tačiau mažiausia pak-lausa yra nekvalifikuotos darbo jėgos, todėl pagrindinė problema, kurią išskiria specialistė, yra nekvalifikuotas ir nemotyvuotas jaunimas, kuris neturi pagrindinio iš-silavinimo.

Įsidarbinimo galybės priklauso nuo padėties darbo rinkoje. „Darbdaviai, turėdami galimybę rinktis iš didelio skaičiaus kandidatų, kelia didesnius reikalavi-mus jų praktiniam pasirengimui. Profesinio pasirengi-mo, darbo patirties trūkumas arba įgytų profesinių žinių neatitikimas darbo rinkos reikmėms yra dažna jaunimo nedarbo priežastis”, – teigia D. Šlekytė. „Šiuo metu į dar-bo biržas registruotis kreipiasi didelis skaičius įvairias mokymo įstaigas baigusių absolventų. Žinoma, tai didina konkurencines įsidarbinimo galimybes. Tačiau vis daž-niau pasitaiko atvejų, kai ką tik darbo biržoje įsiregist-ruoja jaunuoliai, kuriems pavyksta įsidarbinti. Žinoma, nekvalifikuotų jaunuolių įsidarbinimo galimybės nėra tokios palankios”, – sako ji.

Padėtį sušvelnintų profesinio mokymo didinimas, ypač su nekvalifikuotu jaunimu. D. Šlekytės nuomone, labai svarbu kuo anksčiau jaunimą supažindinti su darbo rinka: „Jaunų žmonių profesinis informavimas jau mok-slo įstaigose apie būdus ir galimybes įsilieti į darbo rin-ką, padeda sutrumpinti laikotarpį tarp išsilavinimo įgiji-mo ir pirmojo darbo suradimo”.

Darbuotojų paieškos bendrovių „Simplika” ir „CVO Recruitment” direktorės Valerijos Buzėnienės teigimu, vykdam darbuotojų atranką ir padedant įsidarbinti jau-niems bedarbiams, dažniausiai tenka susidurti su humanitarinės pakraipos išsilavinimą turinčiais jaunuo-liais.

„Paklausiausi šiuo metu yra informacinių techno-logijų ir inžinerinių specialybių absolventai, į juos pa-kankamai dažnai dėl praktikos ar su konkrečiais darbo pasiūlymais darbdaviai kreipiasi jau paskutiniųjų studi-jų metais. Šiems jaunuoliams taip pat lengviau pasirink-ti darbdavį, nes dažnai jie turi pakankamai aiškią pro-fesinę pakraipą”, – teigia V. Buzėnienė.

Nukelta į 9 psl.

LAIŠKAI

LIŪDNOS KEYNES TEORIJOS PASEKMĖS

Pirmąjį pasaulinį karą laimėju-sios valstybės stengėsi tiksliai sude-rinti savo biudžetus, kad išlaidos ati-tiktų pajamas. Dėl to kai kuriose val-stybėse ekonominiai sunkumai truko keletą metų. Prasidėjus didžiajai de-presijai, padėtis dar labiau pablogėjo. Praėjus didžiajai depresijai ang-lų ekonomistas John Maynard Key-nes priėjo prie išvados, kad, užėjus ekonominiam sunkmečiui, nereikia taip tiksliai balansuoti biudžeto, o dalį lėšų, skirtų apmokėti skolas, vertėtų panaudoti ekonomikos atsi-gavimui skatinti. Einant dešimtme-čiams, ši Keynes teorija valdančiųjų sluoksniuose pradėjo plisti. Ji pasi-darė populiari ypač tarp politikų – kodėl mokėti skolas dabar, jeigu jas galima atidėti ateičiai, gal, laikui bė-gant, jos iš viso išnyks?

Po Antrojo pasaulinio karo ši teorija išplito po įvairias valstybes:

tiek miestų savivaldybes, tiek provin-cijas, atskiras valstijas, tiek pačiose valstybių vyriausybėse. Taip gimė pačių savęs apgaudinėjimo įprotis. Buvo prieita prie to, kad daugelio val-stybių politikai priprato nemokėti skolų, o vietoj to planuoti įvairius projektus, kurie, kaip politikai žadė-jo, neva ateityje patys savaime atsi-pirks. Taip atsirado „stimulus pac-kages”. Kaip plačiai ši apgaulinga praktika paplito tarp įvairių valsty-bių, matome Vakarų Europoje – nuo Airijos, Portugalijos, Ispanijos ligi Italijos. Blogiausiai ji atsiskleidė Graikijoje, kur vyriausybė, bandyda-ma išvengti bankroto, keletą metų falsifikavo biudžetus. Pagaliau ji bu-vo priversta gerokai apkarpyti savo išlaidas, kas sukėlė didžiules dieno-mis ir savaitėmis besitęsiančias ma-sines demonstracijas. Pačioje Ameri-koje matome, kaip didieji miestai, valstijos ir net pati Amerika yra p-skendusi skolose. Net einamųjų sąs-kaitų apmokėjimas, reikalaujantis

padidinti valstybės skolą, yra tapęs demokratų ir respublikonų didžiulių ginčų objektu, jau nekalbant apie pačią valstybinę skolą, kuri yra pa-siekusi 14 trilijonų dol.

Keynesian teorija yra geras lai-kinas dalykas, bet pradėjus ją taikyti kur reikia ir kur nereikia, ji atnešė tik nelaimes. Per dešimtmečius ji už-traukė didžiulę nelaimę valstybėms, kurią nebus lengva pašalinti – apmo-kėti išaugusias skolas.

Jeronimas Tamkutonis
Chicago, IL

ATITAISYMAI

Šių metų liepos 23 dienos „Drau-go” paskutiniame puslapyje nuo-traukė iš kūrybinės stovyklos Holland, MI su Ona Daugirdiene (kai-rėje) nufotografuota ne Laima Žlio-bienė, o Živilė Vaitkienė. Atsipra-šome.

Jau ne kartą rašyta, jog vienas iš populiariausių skyrių „Drauge“ yra skaitytojų laišakai. Ten randame įvairių pasisakymų, pataisymų, papildymų ar pasipiktinimų. Kartais, tiesa, rečiau, išvystame ir pagyrimų. Vienas tokių laiškų, pavadintų „Draugas“ į pasaulį žiūri iš savo puikaus sodo“, buvo išspausdintas 2011 liepos 6 d. laidoje. Jo autorius Gediminas Kairys iš Mokena, IL. Vietoj to, kad sureaguočiau į jo laišką kitu laišku, panorau autorių pakviesti pokalbiui prie arbatos puodelio. Šis sumanymas nėra surežisuotas ar iš anksto leidėjo ar redakcijos patvirtintas.

G. Kairio asmeniškai nepažįstu, bet jo pavardė esu anksčiau matęs „Drauge“ ir kitur. Pvz., „Amerikos lietuvyje“ (2011 m. birželio 23 d.) jis, kalbėdamas apie Ignalinos atominę elektrinę, prezidentą Valdą Adamkų apkaltina pataikavus Briuseliui ir troškusį įvertinimo bei garbės.

Gerbiamas G. Kairy, savo laiške „Draugas“ į pasaulį žiūri iš savo puikaus sodo“ rašote, kad po „Margučio II“ uždarymo toks pat likimo smūgis dabar laukia „Draugo“. Kas tai būtų?

Teigiate, kad, be „Draugo“, skaitote daugelį laikraščių. Kas tie laikraščiai? Ar jie kuo nors skiriasi nuo „Draugo“?

Sakote, kad skaitančiųjų tik „Draugą“ pasaulėžiūra yra labai skurdi. Kuo šią savo išvadą grindžiate?

Alegoriškai kalbate apie „Draugo“ skaitytojų požiūrį į pasaulį iš „savo puikaus sodo“. Kas yra tas „pui-

Kvietimas pokalbiui prie arbatos puodelio

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

kus sodas“?

„Draugui“ siūlote skaitytojus skatinti lipti į aukštą kalną, kad pamatytų tai, ko net nesapnavo. Kadangi, matyt, Jūs į tą kalną esate įlipę, ką ten būdamas matėte?

Teigiate, kad Jums „Draugas“ labai panašus į buvusią tarybinę spaudą, nes nei vieni, nei kiti net nebando ir nebando „lipti į kalną“. Ir vėl kartojasi lipimo į kalną motyvas, nors savo laiško pradžioje cituojate tėvą Kiprijoną, teigusį, kad, užlipus į aukštą kalną, pamatysime plėšikus keliuose, piratus jūrose, kitų malonumui amfiteatruose žudomus žmones. Ar norite pasakyti, kad „Drauge“ reikia daugiau sensacijų, smurto aprašymų, gyvenimo tragedijų?

Atrodo, neturite akies Amerikos valdžiai, o „Draugą“ kaltinate JAV demokratinį principų liaupsinimu. Kur čia „Draugas“ kaltas?

Pagaliau, laiško pabaigoje teigiate, kad įkopėte į aukštą kalną ir tas įkopimas suteikė Jums drąsos viešai pasisakyti. Ką dar tame aukštame kalne būdamas matėte, apie ką „Drauge“ nerašoma?

Iš anksto dėkoju, gerb. Kairy, už

atsakymą į kvietimą pokalbiui prie arbatos puodelio! Atsakymo lauksiu e. paštu: romask@acd.net

Pradėjau atidžiau sekti, ką vietinė ir krašto amerikietiška spauda rašo apie kasdieninį gyvenimą. Nuolat skaitau du amerikiečių dienraščius, kasdien žiūriu žinių laidas per televiziją. Rečiau prisėdu prie interneto naujienų. Nežinau, ar visa tai prilygtų įkopimui į tą aukštą kalną?

Štai keletas dienos naujienų. Michigan State University esanti karininkų paruošimo programa (ROTC) plečiasi. Pernai toje programoje buvo 188, o šįmet – jau 214 kandidatų. Visoje Amerikoje apie 5,100 kariūnų baigia savo studijas. Iš jų 3,900 įstoja į kariuomenę, o likusieji tampa atsarginiais ar stoja į valstijos gvardiją.

Portland, OR, miestas iš savo geriamo vandens talpyklų išpylė 8 mln. galonų vandens, nes filmavimo kameros parodė, kad kažkoks pilietis ten nusišlapino. Atrodo, jog miestas persistengė, mat du kartus per metus nuleidus vandenį tose talpyklose, ant dugno randama gyvulių bei paukščių griaučių, plastmasinių maišelių su

šunų išmatomis ir kitų nuosėdų. Ši kartą be reikalo nuleisto vandens kaina Portland miestui atsiėjo 28,000 dol.

Vietos žiniose nubangavo roko muzikos grupės „U2“ koncertas. Tai pasaulinio garso grupė, gastroliuojanti po pasaulį. Prieš 30 metų ta pati grupė koncertavo viename East Lansing, MI bare, o dabar jos pasiklausyti sugužėjo apie 70,000 žiūrovų, užpildžiusių didžiulį universiteto stadioną. Policija pranešė, kad buvo suimti vos devyni asmenys. Per paprastas universitetų futbolo žaidynes suimama apie 40 asmenų, daugiausia – dėl įkaušimo.

Paskelbti studijų rezultatai rodo, kad JAV ikimokyklinio amžiaus grupėje 20 proc. vaikų yra nutukę. Su laiku dauguma jų toliau didina savo svorį ir rizikuoja pabloginti savo sveikatą. Neatsilieka ir suaugusieji. Pagal labiausiai nutukusių suaugusiųjų skaičių Michigan valstija atsidūrė dešimtoje vietoje. Pirmoje vietoje yra Mississippi, po jos seka Alabama, West Virginia, Tennessee, Louisiana, Kentucky, Oklahoma, South Carolina ir Arkansas.

Vėliausias skandalas yra Casey Anthony bylos atomazga. Ji pripažinta nekalta savo dukters nužudymo byloje. Pasirodo, kad visuomenė ją jau buvo nuteisusi mirties bausme, bet prisiekusiųjų grupė tokiam išankstiniam sprendimui nepritarė.

Tai tiek prabėgančių naujienų nuo „aukšto kalno“!

Rusų rašytojai Ilf ir Petrov pasauliui padovanojo nuostabų personažą Ostap Bender, į kurio lūpas įdėjo daugybę puikių posakių, populiarių iki šiol. Viena jų iš karto atėjo į galvą, išgirdus, jog kultūros politikoje turime pereiti prie „ištiestos rankos“ modelio. Kai buvęs dvarininkas Ipolit Matvejevič Vorobjaninov išdidžiai pareiškė, kad jis niekada gyvenime neprašys išmaldos, Ostap Bender jam pasakė: „Jei neištiesite rankos, tada teks ištiesti kojas.“

Visa tai, kas per pastaruosius dvidešimt metų vyko Lietuvoje kultūros politikos srityje, deja, labai primena karštiligiškas Vorobjaninov pastangas atrasti, kurioje kėdėje paslėpti briliantai. Tuo labiau, kad turėjome ir tokių kultūros ministrų, kurie degė „naujųjų Vasiukų“ projektais, be jokio aiškesnio plano švaistė kultūrai remti skirtus pinigus ar labiausiai rūpinosi ne kultūros politikos kūrimu, bet savo paties apdarais.

Tai, jog Lietuvoje vis dar turime talentingų kūrėjų, čia vyksta rimti festivaliai, kultūrinis kraštovaizdis gana įvairus ir vis atsinaujina, tikrai ne politikų nuopelnas, bet veikiau įrodymas, kad, dėkui Dievui, kultūros procesai nėra pavaldūs vien politinėms užgaidoms. Kita vertus, tik pasvajoti galima, kaip šiandien gyventume, jei mokesčių mokėtojų pinigų skirstančios įstaigos į kultūrinius būtų žvelgusios ne kaip į išlaikytinius, kuriuos patogų prijungti prie varganos finansinės paramos lašelinės, bet kaip į labai svarbų valstybės potencialą, į kurį investicijos ateityje atsiperka keleriopai.

Beveik du dešimtmečius gyvenome pagal savą „ištiestos rankos“ modelį kultūroje, kai kūrėjai priprato tiesti rankas į politikus ir žinojo, kad investicijų į kultūrinių procesų skatinimą kryptis labiausiai priklaus-

Kas ir kaip išties ranką?

ANDRIUS NAVICKAS

so ne nuo viešai patvirtintų tikslų, kūrėjo talento, bet nuo kuo artimesnės pažinties su valdžioje esančiais politikais. Būtent politikai tapo svarbiausiais žinovais, nuo kurių priklausė, kas, kiek ir kodėl bus finansuojama.

Keisti dar iš sovietmečio paveldėtą sistemą ir įpročius nėra paprasta. Todėl tikrai nesistebiu, jog kultūros ministrui Arūnui Gelūnui viešai pristčius Menų tarybos sumanymą, kilo gana nemažas pasipriešinimas.

Dalis politikų taip ir nesuprato, kodėl siūloma kultūros politikos įgyvendinimą perleisti patiems kultūriniams. Panašu, jog Lietuvos politikai nuosirdžiai išitikinę, kad viskas, ko jie negali tiesiogiai kontroliuoti, pasmerkta korupcijai ir chaosui. Nors patirtis rodo, kad būtent tos sritys, kur politikai įprato labiausiai kištis, patiria didžiausių sunkumų. Sunku pripažinti, kad siūloma ne tiek menininkams tiesti rankas į politikus, kiek politikai raginami bent per ištiestos rankos atstumą atsitraukti nuo kišimosi į kultūros politikos įgyvendinimą.

Taip pat ir dalis kultūrinių įtariai žvelgia į vieną iš radikaliausių per visą Nepriklausomybės laikotarpį reformą kultūros politikos srityje, nes natūraliai bijo, kad vyks ne depolitizacija, tačiau atsisiras tik dar viena įstaiga, į kurią reiks vaikščioti su ištiesta ranka.

Tikrai sutinku, kad A. Gelūno reforma, kurioje siekiama politinių simpatijų principą skatinant kūry-

binius procesus, pakeisti žinovinė savireguliacija, turės įveikti labai pavojingus rifus. Pastaraisiais metais vis labiau kritikuojamo Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondo, kuris taip pat buvo kuriamas pagal principą, kad viskas turi būti perduota įvairioms kūrėjų sąjungoms, pavyzdys yra perspėjimas, jog, kuriant Menų tarybą, labai svarbu, kad jos nariai atstovautų ne tik savo „cecho“ interesams, o sprendimų priėmimas nevirstų „savųjų“ ir „svetimųjų“ kautynėmis.

Taip pat akivaizdu, kad Menų tarybos veiklos sėkmė daugiausia priklausys ir nuo to, koki biudžetą ji turės. Prisiminkime, kad dabar vei-

kiančių fondų didžiausios vidinės bėdos prasidėjo tada, kai jiems teko vis mažesnes lėšas paskirstyti vis gausesniame kūrybinių projektų skaičiui. Galiausiai visi tapo įtarūs, nepatenkinti, vis daugiau laiko prarijo niurzgėjimas ir skundimasis, o ne kūryba.

Nepaisant visų šių pavojų, mano įsitikinimu, galima tik pasidžiaugti, jog pagaliau turime kultūros ministrą, kuris ne tik protingai kalba, bet ir stengiasi įgyvendinti esmines reformas, be kurių lietuviška kultūros politika neabejotinai „ištiestų kojas“.

Menų taryba tikrai neišspręs visų įsisenėjusių problemų, tačiau būtų svarbi galimybė ir pačiai Kultūros ministerijai atsikratyti pašalpų dalintojos mentaliteto ir daugiau susitelkti į kultūros politikos svarbiausių tikslų gryninimą ir kūrybinių valstybės galimybių ugdymą.

Lrt.lt

Andrius Navickas – Lietuvos žurnalistas, internetinio naujienų dienraščio Bernardinai.lt vyr. redaktorius, religijotylininkas.

LAIŠKAI

NAUJO „PASAULIO LIETUVIO“ REDAKTORIAUS MINTYS

Naujas „Pasaulio lietuvio“ (PL) redaktorius Kęstas Pikūnas tiki, jog lietuviai pasaulyje – lyg nearti dirvonai („Draugas“, 2011 m. birželio 14 d.). Kokia įdomi ir teisinga mintis!

Vis dažniau ir dažniau pasisakoma apie norą kurti globalią Lietuvą. Globali Lietuva – tai ne antroji pilietybė. Ir šis jaunas, atrodo, gabus ir ryžtingas jaunuolis, naujasis PL redaktorius tai pripažįsta. Jis sako: „Dabar yra laikas, kai viskas tik prasideda. (...) dabar yra ta naujoji pra-

džia, kuri apibūdina visą išeiviją ir parodo, kad šita kaita reikalinga. Nors tai – savaime suvokiamas dalykas, bet apie tai nedaug kas šneka. Reikia keisti požiūrį į globalią Lietuvą plačiaja prasme ir pradėti dialogą tarp Lietuvos ir išvykusių. Ir kurti ‘praktišką’ globalią Lietuvą.“

Dalios Cidzikaitės straipsnyje apie naują PL redaktorių visos K. Pikūno mintys yra įdomios, kiekvienam siūlau tą straipsnį perskaityti.

Rožė Ražauskienė
Dearborn Hts, MI

TELKINIAI

Dainoms vadovavo S. ir V. Jagminai.

Lemont, IL

Tautiečių dalis gieda Lietuvos himną Lemont.

Čikagoje nepraleista proga sugiedoti Lietuvos himną

Dainavo ir šoko jaunimo popchoras „Svajonė“.

Tolimas svečias – iš Lietuvos atvykęs Antanas Kalanta (v.) su vietiniais veikėjais Romu Kartavičiumi (k.) ir Edvardu Šulaičiu Lietuvos himno giedojimo renginyje Lemont.

EDVARDAS ŠULAITIS

Jau kelinti metai iš eilės Mindaugo karūnavimo dieną tėvynėje ir kituose pasaulio kraštuose giedama „Tautiška giesmė“, arba – Lietuvos himnas. Šiomet giedojimas Čikagoje buvo suruoštas dvejose vietose – Pasaulio lietuvių centro (Lemont) sodelyje ir arčiau Čikagos išikūrusiame restorane „Kunigaikščių užėja“.

Abiejose vietose dalyvavo nemažai tautiečių, nepaisant, jog buvo prastos savaitės dienos – trečiadienio – vakaras. Lietuvoje Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo diena paskelbta nedarbo diena.

Dalyvavau tokioje šventėje PLC sodelyje, kur susirinko apie 200 žmonių. Jie ne tik traukė Lietuvos himną, bet ir padainavo kitų dainų. Susirinkusiems vadovavo anksčiau kaimo kapelai vadovavę muzikos mylėtojai Stasė ir Vytautas Jagminai (pirmoji pritarė akordeonu, antrasis – būgnu).

Čia koncertavo popchoras „Svajonė“ (vadovė Alina Šimkuvienė), buvo ir kitokių pramogų – proga atsakyti į istorijos klausimus raštu, geriausiai tai padarę gavo Lietuvių Fondo dovanų; jas įteikė LF valdybos pirmininkas Marius Kasniūnas.

Šventėje dalyvavo Lietuvos Respublikos gen. konsulė Čikagoje Skaistė Aniulienė, kuri ne tik pasveikino dalyvius, bet ir perskaitė LR užsienio ministro Audroniaus Ažubalio svei-

kinimo laišką, nuskambėjusį nesumeluota patriotine gaida.

Vėliau susirinkusieji turėjo progos išgerti kavos, paragauti saldumynų, pasikalbėti. Sutikau ir tolimų svečių – vienas iš jų buvo iš tėvynės atvykęs Antanas Kalanta, tuo metu viešėjęs Čikagoje bei kituose miestuose.

Lietuvos himno giedojimo programoje susirinkusius pasveikino ir Lietuvos gen. konsulė Čikagoje Skaistė Aniulienė. Edvardo Šulaičio nuotr.

Sunny Hills, FL

Liepos 6-osios vakaras „saulėtuose kalneliuose“

Kaip žinome, šių metų liepos 6 d. Lietuvoje atšvęsta Karaliaus Mindaugo karūnavimo šventė. Tą pačią dieną ne tik Lietuvoje, bet ir visame pasaulyje, kur tik esama lietuvių, pagal prieš dvejus metus pradėtą gražią tradiciją giedamas Lietuvos himnas. Pamatę spaudoje pranešimus, negalėjome neprisijungti. Lietuviais esame mes gimę, nors ir išsibarstę po

svetimus kraštus, tačiau šaknimis į savo Tėvynę įsikibę. Mūsų „saulėtuose kalneliuose“ lietuvių telkinys vis mažėja. Solidus amžius, užgulęs pečius, nebeleidžia lengvai atlikti norimų darbų. Tačiau dalis pajėgiausių lietuvių mielai susirinko į vieną būrį. Tai buvo minėtas liepos 6-osios vakaras. Pirmiausia, įjungus muzikinę juostelę „Vincas Kudirka“, išklaušė-

me radijo laidos „Atmintis“ „Himnų kūrimo istorija“ ištraukos, kurią įdomiai pateikė muzikologas Viktoras Gerulaitis. V. Kudirka, kovodamas dėl lietuviškos spaudos teisių, visaip skatino bei ugdė kultūrinį darbą, ir šiandien jo „Tautiška giesmė“, atstovaujanti Lietuvai, skamba visame pasaulyje. Po minėto pasakojimo skambėjo Lietuvos valstybinis himnas, kurį

atliko Lietuvos nacionalinės filharmonijos simfoninis orkestras. Su pakilia nuotaika giedojome kartu. Džiaugėmės jausdami pagarbą savo tautai. Vėliau pasivašinėme pyragaičiais ir kokteiliais. Ilgai bendravome. Visa tai vyko Sunny Hills LB valdybos pirmininkės Elenos Žebertavičienės namuose. Elena Žebertavičienė

Minint Pal. arkivyskupo J. Matulaičio sukaktį atidarytas jo vardo muziejus

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Sekmadienį Marijampolėje baigėsi Palaimintojo arkivyskupo Jurgio Matulaičio (1871–1927) beatifikacijos minėjimo oktava. Visas aštuonias dienas vyko daug įvairių renginių, kuriuos užbaigė Lietuvos vyskupų aukojamos šv. Mišios ir Pal. J. Matulaičio muziejaus atidarymas marijonų vienuolyno patalpose.

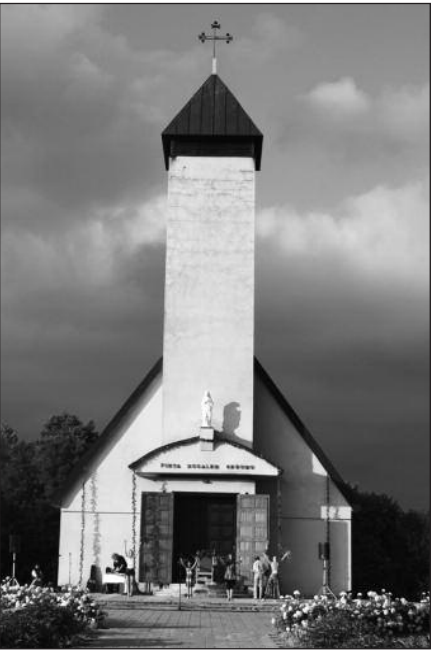
Šiomet minėjimas buvo skirtas J. Matulaičio 140-osioms gimimo metinėms, kartu minint ir 120 metų nuo to laiko, kai popiežius Leonas XIII paskelbė encikliką „Rerum Novarum“, davusią pradžią krikščioniškajai demokratijai Vakarų Europos šalyse.

Minėjimo oktavos išvakarėse surengtas piligriminis žygis nuo Marijampolės bazilikos, kur ilsisi Palaimintojo palaikai, iki jo gimtinės Lūginės kaime, šalia Marijampolės. Palaimintojo tėviškė ant Šešupės kranto nėra išlikusi, jos vietoje pastatyta išpūdinga koplyčia. Maždaug 8 kilometrų žygyje dalyvavo skautų, ateitinių, krikščioniškojo jaunimo atstovai iš visos Lietuvos. Lūginėje jaunimui buvo surengta konferencija, po to ten vyko naktinė adoracija.

Liepos 10-ąją po šv. Mišių už jaunimą prie Palaimintojo altoriaus buvo sudėtos naujos votos, susirinkusieji išgirdo naujus liudijimus apie palaimintojo užtarimu gautas malones. Kasmet tokių liudijimų vis daugėja, pašventinamos vis naujos votos, ir tikintieji karštai tiki, kad jau netoli ta diena, kai Pal. J. Matulaitis bus paskelbtas šventuoju.

Visą savaitę Marijampolės bazilikoje buvo meldžiamasi įvairiomis intencijomis. Pamaldose dalyvavo įvairių parapijų atstovai, J. Matulaičio draugijos skyrių nariai. Kartu meldėsi ir piligriminio žygio, kurio metu lenkų maldininkai iš Varmijos arkivyskupijos Olštyno mieste pėsti keliauja į Vilniaus Aušros vartus, dalyviai.

Per Palaimintojo minėjimo oktavą melstasi už katalikiškus judėjimus ir bendruomenes, už socialinius darbuotojus ir savanorius, švietimo ir žiniasklaidos darbuotojus, kunigus ir pašvęstojo gyvenimo narius, ligonius ir medikus, vaikus ir šeimas. Marijampolės marijonų gimnazijoje buvo rengiamos konferen-

Koplyčia J. Matulaičio gimtinės vietoje Lūginės kaime.

jos apie bažnyčiai tenkančius iššūkius ir perspektyvas, valstybės ir bažnyčios vaidmenį užtikrinant piliečių teises ir pareigas bei kitomis temomis.

Pagrindinių pamaldų metu liepos 17-ąją Marijampolėje apsilankė Vatikano nuncijus Lietuvoje arkivyskupas Luigi Bonazzi, Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius, Telšių vyskupas Jonas Boruta, kariuomenės ordinaras vyskupas Gintaras Grušas, monsinjoras Alfonsas Svarinskas ir daug kitų aukštų dvasininkų. Savo pamoksle vyskupas J. Boruta papasakojo daug įdomių faktų iš Palaimintojo gyvenimo, koks jis buvo atlaidus, net ir suklydusiems kunigams, kiek daug įvairių problemų turėjo būdamas Vilniaus vyskupu 1918–1925 metais, prisiminė jo kelionę Čikagoje į 1926 metais vykusį eucharistinį kongresą.

Minėjimo proga išleistas naujas maldynas, kuris buvo padovanotas J. Matulaičio vardo parapijoms. Pagaliau atidarytas ir visų labai lauktas Palaimintojo muziejus šalia bazilikos esančio marijonų vienuolyno patalpose.

Pirmajame muziejaus aukšte pasakojama apie marijonų isikūrimą Marijampolėje, apie grafiene Prancišką Ščiukaite-Butlerienę, kuri ir skyrė žemės marijonams prie Šešupės. Antrasis aukštas skirtas Palaimintojo asmenybei atskleisti. Jame – trys skyriai, iš kurių kiekvienas savai įdomus.

Muziejaus administratorė vienuolė sesuo Viktorija Plečkaitytė sakė, kad lankytojus turbūt labiausiai domins Palaimintojo asmeniniai daiktai – jo rankos ir kojos įtvarai, nes nuo jaunystės J. Matulaitis buvo kamuojamas kaulų džiovos ir tokius įtvarus buvo priverstas nešioti. Čia taip pat galima pamatyti jo laikrodį, peiliuką, batą, piniginę, stalo įrankius.

Kita muziejaus dalis – įvairios nuotraukos ir dokumentai, pasakojantys apie J. Matulaičio veiklą. Lankytojai taip pat gali pasinaudoti modernia technologija ir dokumentus peržvelgti kompiuterių ekranuose. Sesuo Viktorija itin džiaugėsi, kad muziejui pavyko gauti trumputį – vos 3 minučių filmuką, kuriame įamžintas Palaimintasis.

Pirmieji naująjį muziejų apžiūrėjo Vatikano nuncijus L. Bonazzi, kuriam itališkai apie rodimus pasakojo Vilkaviškio vyskupas Rimantas Norvila, kiti aukšti Lietuvos dvasiškiai. Kauno arkivyskupas metropolitas S. Tamkevičius skubėjo įdomiausius rodimus nufotografuoti savo mobiliuoju telefonu. Svečiams muziejus paliko gerą išpūdį, į jį iš karto plūstelėjo daug lankytojų.

Išpūdingi Palaimintojo atlaidai baigėsi agape ir liaudiškos muzikos koncertu marijonų vienuolyno kieme. Visi norintys dar galėjo pabendrauti, pasidžiaugti puikiu oru ir renginiu, kasmet sutraukiančiu daugybę tikinčiųjų.

Prieš keletą dienų Lietuvos vyskupai 2012 metus, kai bus minimos 25-osios J. Matulaičio paskelbimo Palaimintuoju metinės, nutarė paskelbti Pal. arkivyskupo J. Matulaičio metais.

Iškilmėse dalyvavo aukščiausi Lietuvos dvasiškiai.

Piligrimų eisena į Palaimintojo gimtinę.

Vatikano nuncijus arkivyskupas L. Bonazzi domėjosi muziejaus rodiniais.

Palaimintojo altorius oktavos metu skendėjo gėlėse.

Naujasis muziejus pasakoja apie Palaimintąjį J. Matulaitį.

A. Vaškevičiaus nuotr.

Trikalbė knyga apie aktorę B. Mar pristatyta Varšuvoje

Liucija Armonaitė. „Birutė Mar. Be kaukės”. Vroclavo kultūros ir meno centras, Vroclavo teatro mėgėjų draugija, 2011.

Lietuvos centre prie ambasados Varšuvoje pristatyta Liucijos Armonaitės knyga apie Nacionalinio dramos teatro aktorę, pasaulinį pripažinimą pelniusią vieno aktoriaus teatro kūrėją Birutę Marcinkevičiūtę-Mar. Lenkų, lietuvių, anglų kalbomis išspausdintą knygą „Birutė Mar. Bez maski”, „Birutė Mar. Be kaukės”, „Birutė Mar. Unmasked” sumanė ir išleido Vroclavo kultūros ir meno centras kartu su Vroclavo teatro mėgėjų draugija (Wrocławskie Towarzystwo Przyjaciół Teatru). Knyga apie lietuvių menininkę pasirodė su ketvirtus metus leidžiama serija „Juodoji knygelė su Hamletu” („Czarna książeczka z Hamletem”), skirta garsiausiems Lenkijos monospektaklių kūrėjams. Birutė Mar, daugiau kaip dešimtį metų sulaukianti išskirtinio lenkų teatro specialistų ir žiūrovų dėmesio, – pirmoji ne lenkų aktorė, kurios monospektakliams skirta šios serijos knyga. Ir visos serijos, ir leidinio apie lietuvių sumanytojas – Wiesław Geras, Europoje žinomas kaip monospektaklių entuziastas, prieš 45 metus Vroclav pradėjęs rengti tarptautinį vieno aktoriaus teatro festivalį „Wrostja”.

Rudenį L. Armonaitės knyga „Birutė Mar. Be kaukės” bus pristatyta ir Vroclav per 45-ąjį vieno aktoriaus festivalį „Wrostja”. Ten bus parodytas ir naujausias B. Mar spektaklis „Unė” apie lietuvių aktorę, režisierę Unę Babickaite-Baye (1897–1991). Knygos sutiktuves numatytos ir Lietuvoje, Vilniuje bei Visagine, per VI monospektaklių festivalį „Atspindys”.

Siūlome ištrauką iš Lenkijoje išleistos knygos.

(...) Dar ji veržte veržėsi į įvairius tarptautinius kursus, seminarus, stažuotes – nuo tradicinio Noh ir Nihon Buyo teatro mokyklų Japonijoje (1997–1998) iki stažuotės Danihoje, Odin mieste, pas garsųjį Eugenio Barba (1999, 2001).

Per vieną tokią išvyką į antikinės dramos simpoziumą Kipre Birutei teko parengti pranešimą apie šiuolaikines antikinės dramaturgijos interpretacijas. Ji, tuo metu pastčiusi šokio-teatro spektaklį „Antigonė ir paukščiai” (1998), besirenigianti eksperimentiniam videoteatro projektui „Antigonė” (1999), pateikė netikėtą 10 minučių pemonę pristatymą, sudarytą iš pranešimo ir An-

tigonės, stovinčios kapo duobėj, monologo, nuskambėjusio kaip lietuvių liaudies rauda.

Būtent po to pristatymo prie Birutės priėjo Antonina Michalcova iš Baltarusijos, Minsko tarptautinio monospektaklių festivalio „Aš” direktorė. Pakvietė į rudenį Minske vyksiantį festivalį. Tai buvo lemtingas kvietimas.

Taigi beveik po penkerių metų, 1998-aisiais, Birutė vėl ėmėsi per studijas Sankt Peterburge ją sužavėjusio vieno absurdo teatro pradininkų Samueli Beckett pjesės „Laimingos dienos”. Tos pačios pjesės, kurios, kaip jai atrodė, nepavyko atskleisti per savo režisierės debiutą Kauno dramos teatro scenoje. Ir prie kurios grįžo parengusi 20 minučių monologą Nidos kopų smėlyje per Thom Mann vasaros festivalį 1997 metais.

Medžiaga buvo gerai žinoma ir tarsi „išminkyta”. Bet dar net nebuvo monospektaklio užuomazgos; labai mažai buvo laiko. O dar – senokai numatyta kelionė į festivalį Švedijoje, kur Birutei teko važiuoti su šokio projektu. Tačiau ir šioje stresinėje situacijoje buvo vienas reikšmingas dalykas, didžia dalimi nulėmęs tolimesnį kūrybinį bendradarbiavimą. Būtent Švedijoje per šokio festivalį Birutė susipažino su Jolanta Rimkute, viena žinomiausių Lietuvos kostiumų dizainerių, daug kuriančia ir teatrui. Pakvietė ją sukurti kostiumą spektakliui „Žodžiai smėlyje”.

Aktorė ir režisierė Birutė Marcinkevičiūtė-Mar. ELTA nuotr.

Monospektaklio premjerai, o kartu ir festivaliui Minske rengėmės ekspromtu, gal savaite. Jolantai tik pasakiau, kad reikia sukurti Vini kostiumą. Jį siuvo jau Minske iš kažkokių pigių medžiagų lopų, juos užtraukdama ant karkaso, kurį pasiėmė iš savo drabužių kolekcijos. Iki paskutinės akimirkos prieš pirmąjį spektaklį kartu su Jolanta karštligiškai galvojome, ką, kada, kaip scenoje turėtų daryti mano personažas: paimti šukas ar muzikinę dėžutę, pakelti ar nuleisti ranką... Svai-gome nuo emocijų ir nuo darbo – viską darėme pakylėtai ir nuoširdžiai. Nors tai buvo „žalias” spektaklis – eskizų eskizas – festivalio žiuri mūsų „Žodžiams smėlyje” skyrė II vietą... Sulaukėme daug komplimentų.

Po kelių dienų Minsko festivalio direktorė Antonina Michalcova Lietuvos nacionalinio dramos teatro direktoriui Rimui Tuminui atsiuntė oficialų raštą – pasveikino su teatro aktorės sėkme festivalyje. Tuminas nustebo: „Tai kokia čia sėkmė? Gal ir Lietuvai parodysi?” Jam buvo surengta speciali peržiūra. Po jos teatro

vadovas tepasakė, kad „viskas blogai”.

Vėliau Tuminas kelis kartus apsilankė repeticijose – davė gerų patarimų: su vyrišku požiūriu į heroję, nemaža ironijos doze. Tačiau tai niekaip nebuvo susiję su aktorė, jos vaidmens ir spektaklio matymu. Ironija Birutės spektaklyje atsirado vėliau. O Tuminas repeticijose daugiau nepasirodė. Aktorė liko sutrikusi, besigriebianti to, ano – kaip ant ledo. Išgelbėjo teatre dirbanti režisieriaus asistentė Regina Garuolytė. Ji padėjo „sudėlioti” spektaklį, įkvėpė pasitikėjimo savimi.

Premjera Vilniuje 1999 metų pabaigoje labai beketiškai praėjo. Pustuštėje salėje, kaip dykumoje. Bet tais laikais apskritai buvo mažai žiūrovų teatruose. Į premjerą dar šiaip taip susirinkdavo, o po to – trečdalis salės ar kokie dešimt...

Buvo nejauku. O vėliau, kai Beckett dienoraštyje perskaičiau, jog jis, pirmą kartą statydamas „Laimingas dienas”, kankindavo aktorę, liepdamas vaidinti taip nuobodžiai, kad salėje nei vieno žiūrovo neliktų, net nusijuokiau. Nors ir galvoju, kad Beckett galima ir kitaip – nenuobodžiai vaidinti.

Spektaklį ėmė kviesti į tarptautinius festivalius. Nuvažiavus į užsienį – buvo anšlagai, žmonės aikčiojo. Aktorė pirmą kartą patyrė tiek daug dėmesio, sulaukė daugybės puikių atsiliepimų, apdovanojimų. O sugrįžusi į Vilnių, vaidindavo kokiai 10 žiūrovų, sėdinčių nešildomoje teatro salėje... Šalta siena atsitvėrė kritikai. Juos, regis, pribloškė ir net šokiravo žinia, kad monospektaklį pastatė ir jame vaidina mažai kam žinoma, vos 28 metų aktorė ir režisierė. (O dar pagal Beckett!) Tai buvo tarsi iššūkis. Kaip drįso!? Kodėl išdrįso?

Man buvo sunku. Gal būtų kita kritikos reakcija, jei kurčiau ciniškai, ironiškai. O mano spektakliai – be kaukės. Dėl to ir aš, ir mano kūryba – pažeidžiami. Juk puola tuos, kurie negali apsiginti. Bet negalėjau kitaip vaidinti, kitaip būti. Mane į priekį vedė manasis „aš”, mano vidinis balsas, kuris buvo kitoks nei įprasta. Dėl to iš pradžių buvo tiek daug pasipriešinimo, nepritarimo. Tai dėsninga. Taip buvo ir Nekrošiui, ir Tuminui ar Vaitkui. Visi tai pereina, kol įgyja teisę kalbėti savo balsu, kol juos atpažįsta, o vėliau – prie jų pripranta.

Taigi Lietuvoje tarptautinis Birutės pripažinimas ilgai niekam nedarė jokio įspūdžio. Su kaupu pasitvirtino lietuviška patarlė, kad savo kieme pranašu nebūsi.

(...) To MITO sklaidą iškart pajuntu nuvykusi į kitą festivalį. Žmonės laukia spektaklio, laukia manęs! Kiek daug tokia atmosfera duoda energijos spektakliui! Kaip jis nuo to auga, tobulėja! Tik monospektaklyje aktorius taip tiesiogiai priklauso nuo savo kūrybos – tiesiogiai dirba MITUI apie save.

Pirmasis monospektaklis „Žodžiai smėlyje” atvėrė man galimybę sau atrasti vieno aktoriaus teatrą. Teatrą, kuris suteikia intymiausią, autentiškiausią sceninę kūrybos galimybę. Teatrą, kuriame visada esi akistatoje su žiūrovu, kur nė sekundei negali atsipalaiduoti, juolab kalbėti tai, kuo netiki.

Beckett penkiasdešimtmetei Vini skyrė daugybę prieštarašimų: nuo apatijos, gyvenimo beprasmybės ir vienišumo išgyvenimų iki jaunystės

prisiminimų, džiaugsmo, optimizmo, tvirtybės ir noro gyventi. Vienos tra-giškiausių Beckett pjesių personažą vaidino dar nė trisdešimties neturinti aktorė, nustebinusi žiūrovus ir kritikus aktorine įtaiga, išgyvenimų tikrumu. „Ši pjesė graži kaip eilėraštis. Tai tikra poezija, paslaptis. Tai medžiaga, kuri nepaleidžia”, – premjeros dienomis kalbėjo aktorė ir režisierė.

„Žodžius smėlyje”, skaičiuojant nuo spektaklio eskizo, parodyto Nidos festivalyje, Birutė vaidino 10 metų. Tai ilgas spektaklio gyvenimas, net dideli, geri spektakliai retai kada tiek ilgai rodomi.

Manau, kad ne nuo žmogaus spektaklio gyvavimas priklauso. Yra aukštesnės jėgos, ženklai.

2006 metais važiuodama į Lenkiją, Torūnėje vykusį festivalį „Spotkania Teatrow Jednego Aktora”, pirmą kartą pamiršau vieną svarbiausių spektaklio elementų – muzikinę dėžutę. Pasisekė, kad ten pavyko rasti kitą. O grįžtant autobusu į Vilnių, dingo pusė rekvizito, net garsusis Vini sijono karkasas. Tas karkasas, apie kurį tarptautinio monospektaklių festivalio Vroclave „Wrostja” direktorius W. Geras kalbėjo kaip apie būsimą teatro muziejaus eksponatą...

Keisčiausia, kad dingus rekvizitui nebebuvo nė vieno kvietimo su „Žodžiais smėlyje” važiuoti į festivalius. Jei kas būtų pakvietęs, aišku, naują rekvizitą susirinktume, tačiau buvo tyla. Natūraliai išsisprendė spektaklio likimas?..

Koks „Žodžiai smėlyje” būtų šiandien? Juk tai spektaklis, kurį vaidinti gali ir 70 metų aktorė. Žinoma, jei turi sveikatos...

Dabar šios Beckett pjesės gal ir nesiimčiau. Tai sudėtinga ir skausminga medžiaga. Nes tą būties tuštumą, kelionę nuo vieno taško į kitą gali suvokti tik gyvenimo vidury. Tačiau tada buvau jauna, dar nepatyrusi Vini gyvenų ir neturinti pakankamai gyvenimo patirties, vedė tik nuojauta...

Buvo etapas, kai vaidinau vien spektaklį „Žodžiai smėlyje”. Iš pradžių buvo sunku. Sena, nenorinti gyventi moteris. Tačiau vaidinant man vis lengviau sekėsi į tą vaidmenį įsigyventi. Staiga pastebėjau, kad po spektaklio ir gyvenime viską darau sulėtintai – kaip sena moteris. Išsigandau, nes aš jau net nenorėjau gyventi. Man taip patiko būti mano sukurto personažo energijoje, kad nesistengiau iš tos būsenos išeiti. Tada sau griežtai pasakiau: stop.

Reikėjo kažko naujo, nes galėjo blogai baigtis. Tada atsirado Marguerite Duras „Meilužis”. To spektaklio herojė – 15 metų mergaitė. Ša-moningai ėmiausi „Meilužio”. Ir tikrai, kai sukūrėme naują spektaklį, visas mano viduje susibalansavo.

Taigi monospektaklis man – ribinis teatras žanro prasme ir man svarbu eiti savo, o ne kitų pramintu keliu. Įdomiausia, kai remiantis savo nuojautomis ir jausmais pavyksta priartėti ar net pasiekti tikriausią personažo būseną, atskleisti jo energiją ir eiti su personažu į priekį, nežinant, kuo virs visa ta kelionė...

Kiekviena spektaklyje vis kitaip. Bet tai normalu. Tokia profesija. Keista, o kita vertus, ir džiaugsminga.

ELTA ir lrytas.lt inf.

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loretatim@gmail.com

Vilnius (BNS) – Lietuvių buriuotojų ekspedicija „Gold of Lithuania 2011“, trečius metus tęsusi kelionę aplink Viduržemio jūrą, kartodama didiko Mikalojaus Kristupo Radvilos Našlaitėlio plaukimą, sėkmingai baigė kelionę. Šiemetinė kelionė tęsėsi palei pietų Prancūziją, pietų Ispaniją, Maroką, aplaplauktas Balearų salynas, pernai metais buriuotojų buvo aplankytos penkios šalys. 2009 m. plaukta po Viduržemio jūros viduriniųjų dalį. Dalyviai pažymėjo, kad pavyko įgyvendinti patriotinę misijos pusę, pristatant plačiau Lietuvą, susitinkant su emigravusiais tautiečiais. Per trejus metus, kartojant M. K. Radvilos Našlaitėlio kelionę, nuplaukta 7,000 jūrmilių, aplankyta 60–100 uostų. Iš viso projekte dalyvavo apie 120 žmonių. Pasak dalyvių, jau dabar yra planuojama nauja kelionė, tačiau norima padaryti metų pertrauką, kad būtų sukurtas dokumentinis filmas, išleista knyga.

ELTA nuotraukoje – Vilniaus savivaldybėje projekto dalyviai pristatė „Gold of Lithuania“ rezultatus.

Užsienio reikalų ministras atmeta Lietuvos lenkų sąjungos priekaištus

Vilnius (ELTA) – Užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis neigia Lietuvos lenkų sąjungos (LLS) priekaištus, jog Lietuva nesilaiko tarptautinių sutarčių ir konvencijų tautinių mažumų apsaugos srityje, bei pabrėžė Vyriausybės ir piliečių dialogo svarbą.

Liepos 25 d. vykusiam susitikime su Lietuvos lenkų sąjungos atstovais ministras skatino lenkų atstovus palaikyti nuoširdų ir atvirą dialogą. Jis patikino, kad visuomet kelia ir kels klausimus, kaip pagerinti galimybes tautinių bendrijų atstovams

puoselėti savo gimtąją kalbą, kultūrą, papročius, socialinę ir ekonominę būklę. A. Ažubalis įteikė atsakymą į LLS raštą, kuriame Užsienio reikalų ministerijos teisininkai, atlikę analizę, paneigė visus LLS išsakytus nuogastavimus, esą Lietuva nesilaiko tarptautinių sutarčių ir konvencijų tautinių mažumų apsaugos srityje.

Pokalbio metu taip pat buvo aptarti naujausi Vyriausybės priimti nutarimai ir poįstatyminiai aktai, palengvinsiantys tautinių bendrijų atstovų mokymąsi ir švietimo organizavimą tautinių bendrijų mokyklose.

Tūkstančiai lietuvių išvažiuoja, grįžta dešimtys

Vilnius (DELFI.lt) – Statistikos duomenimis, daugėja iš užsienio sugrįžtančių tautiečių. Valdžia tai laiko valstybės ekonomikos atsigavimo ženklu. Tačiau žinovai ilgalaikės grįžimo tendencijos nemato, kol nebus ilgalaikės imigracijos strategijos.

Statistika rodo: į Lietuvą šiemet jau grįžo kone 6,000 emigrantų. Tai yra tiek, kiek pernai per visus metus. Valdininkai sako, kad tai – Lietuvos ūkio atsigavimo ženklas. Esą žmonės patikėjo, kad krizė praeityje.

Tačiau žinovai optimizmu netrykšta. Jie pirštu rodo į rekordinį, per 17 proc. viršijantį nedarbą, o neįžymiai gerėjantys ekonominiai rodikliai – nepakankama priežastis grįžti. Esą padidėjusios imigracijos priežastys – tik iliuzija.

„Labai sunku vertinti, ar juda žmonės, ar juda popieriai, tai yra, ar tai nebus deklaracijos. Nes pernai ypač didelis emigracijos padidėjimas buvo popieriuje. Žmonės buvo jau seniai išvykę, tiesiog tik dabar deklara-

vo savo išvykimą“, – aiškino Tarp-tautinės migracijos organizacijos Vilniaus biuro vadovė Aušra Sipavičienė.

Ekonomikos žinovai pabrėžia, kad išvykstančiųjų skaičius vis tiek penkis kartus didesnis už imigrantų. Tačiau visada atsiranda neprisitaikančių ir grįžtančių. Norint emigraciją sustabdyti, anot jų, reikia ilgalaikės valstybės strategijos. Pasak politikų, dėl finansinės krizės jos taip ir nepavyko paruošti. Todėl, jei žmonės ir grįžta, neaišku, kiek ilgai jie pasiliks. Paskaičiuota, kad vieno žmogaus netektis Lietuvai kainuoja maždaug 10,000 litų mokesčių per metus.

Ekonomistų teigimu, likti tėvynėje skatintų galimybė gauti gerai mokamą darbą ir geresnės ekonominės bei socialinės sąlygos. Iš Lietuvos per du dešimtmečius jau emigravo 230,000 žmonių, imigravo tik 70,000. Tai reiškia, kad Lietuva jau neteko tiek žmonių, kiek šiuo metu gyvena Klaipėdoje.

SPORTAS

Vilnius (ELTA) – Seimo pirminkė Irena Degutienė pasveikino savaitgalį aukso, sidabro ir bronzos medalius iškovojuosius jaunuosius Lietuvos sportininkus – Pasaulio jaunimo irklavimo pirmenybių pirmos

ir trečios vietų laimėtojus Donatą Vištartaitę ir Rolandą Maščinską bei Europos jaunimo lengvosios atletikos čempionate antrą vietą užėmusią Airinę Palšytę.

Latviai paleido savo parlamentą

Ryga (BNS) – Latviai liepos 23 d. per istorinį referendumą didele persvara nubalsavo už tai, kad būtų paleistas šalies parlamentas ir taip atverta galimybė atkurti smarkiai sumenkusį visuomenės pasitikėjimą įstatymų leidėjais. Už Seimo paleidimą balsavo 94,3 proc. dalyvavusių jame rinkėjų.

Parlamento paleidimas yra pergalė Valdis Zatlers – žmogui, kuris rizikavo prezidento pareigomis ir jo neteko, kai gegužę sušaukė referendumą, parlamentarams sustabdžius antikorupcinį tyrimą dėl deputato Ainars Šlesers, laikomo vienu iš trijų šalies oligarchų. Birželio 2 d. neperrinko V. Zatlers ir vietoje jo į prezidento pareigas išrinko Žaliųjų ir valstiečių sąjungos atstovą Andris Berzins.

V. Zatlers gali atgauti prarastus balsus būsimuose rinkimuose, nes jo įkurta Zatlers reformų partija, kaip

mano žinovai, turėtų juose pasirodyti ir pasiekti gerų rezultatų. Naujoji partija pagal populiarumą yra pirmoje vietoje drauge su rusakalbių rinkėjų palaikoma centro kairiųjų Santarvės partija, rodo visuomenės apklausa.

Savo ruožtu A. Berzins pareiškė, kad žmonių aktyvumas referendume parodė, jog jie neabejingi šalies politinei atečiai. Premjeras Valdis Dombrovskis taip pat balsavo už parlamento paleidimą. Daugelis latvių pritaria V. Zatlers susirūpinimui tuo, kad turtingi verslininkai politikai, vadinami oligarchais, daro pernelyg didelę įtaką įstatymų leidybai ir teisams. 10-ojo šaukimo Seimas dirbs tol, kol bus sušauktas naujas parlamentas, šiuo laikotarpiu jo posėdžius šauks Latvijos prezidentas A. Berzins. Neeiliniai 11-ojo šaukimo Seimo rinkimai numatomi rugsėjo 17 d.

Maskvai nepatinka masiniai gyventojų sulaikymai Baltarusijoje

Maskva (BNS) – Rusija prieštarausja masiniams piliečių, juo labiau Rusijos piliečių, masiniams sulaikymams per protesto akcijas Baltarusijoje, pareiškė Rusijos ambasadorius Minske Aleksandr Surikov.

„Mes pasisakome prieš tokį piliečių sulaikymą, ypatingai tų, kurie nedalyvavo akcijose, o dėl susiklosčiusių aplinkybių atsidūrė jų rengimo vietoje“, – pažymėjo Rusijos diplomatas. Jis pabrėžė, kad Rusijos am-

basada „gana rimtai ir griežtai gina Rusijos piliečių teises“. A. Surikov pranešė, kad į Rusijos diplomatinę misiją kreipėsi du Rusijos piliečiai dėl neteisėto jų sulaikymo. Ambasada kreipėsi į Minsko prokuratūrą dėl šių faktų. Diplomatas pranešė, kad Rusijos piliečių, kuriems uždrausta įvažiuoti į Baltarusiją ir Baltarusijos piliečiams – į Rusiją sąrašuose yra maždaug „po šimtą žmonių iš abiejų pusių“.

Vokietijai vis dar rūpi Rusijos dujos

Maskva (BNS) – Maskvos ir Berlyno partnerystė dujų tiekimo srityje išliks, bet pirkti dujų daugiau nei anksčiau Vokietija neketina, pareiškė šalies kanclerė Angela Merkel interviu laikraščiui „Russkaja gazeta“.

A. Merkel pabrėžė, kad Rusija – patikima ir gera Vokietijos partnerė dujų srityje, bet ne vienintelė. „Man pasirodė, jog iš mūsų tikėtasi pareiš-

kimų, kad dabar mums reikės nepaprastai didelio kiekio dujų. Aš norėčiau kiek pareguliuoti šį išpūdį“, – sakė Vokietijos, kuri nusprendė ilgai atsakyti branduolinės energijos, vyriausybės vadovė. Kanclerė pridūrė esanti įsitikinusi, kad bendradarbiavimas bus plėtojamas ir kad Rusijos įmonės labiau stengsis ateiti į Vokietijos rinką.

Apie 200 Lenkijos diplomatų bendradarbiavo su komunistinio saugumo struktūromis

Vilnius (BNS) – Duomenis apie Lenkijos užsienio reikalų ministerijos (URM) darbuotojus, kurie prisipažino tarnavę arba buvę agentais komunistinėse saugumo struktūrose, savaitraščiui „Uważam Rze“ pateikė Lenkijos tautos atminties institutas.

Iš tų duomenų matyti, kad Lenkijos URM gali dirbti apie 10 proc. tokių buvusių agentų, nurodo savaitraštis. Lenkijos URM dirba apie 5,000 žmonių, tačiau liustruojami buvo tik

užsienio tarnybų darbuotojai. Jų iki šių metų birželio 30 d. buvo 2,871.

Panagrinėjus sąrašą matyti, kad iš prisipažinusių bendradarbiavimu su komunistinėmis saugumo tarnybomis asmenų 27 turi ambasadoriaus rangą. Tačiau, kaip savaitraščiui sakė Lenkijos URM atstovas spaudai, ministras Radosław Sikorski nemano, kad jie gali turėti įtakos Lenkijos užsienio politikai ir keltų kokių nors problemų dėl to, kad dirba URM.

Rusija raginama pasmerkti sovietines represijas

Maskva (BNS) – Gedulingas mitingas represijų, įvykdytų sovietmečiu, aukoms atminti įvyko liepos 25 d. prie Solovkų akmens Lubiandos aikštėje Maskvoje.

Vienas Bažnyčios Sinodo Bažnyčios ir visuomenės tarpusavio santykių skyriaus vadovų Vsevolod Čaplin, kreipdamasis į susirinkusiuosius per mišias už mirusiuosius, pareiškė įsitikinimą, jog Bažnyčia, visuomenė, veteranai, žmonės, kurie patys buvo politinių represijų aukomis, ir jų giminaičiai „turi padaryti

viską, kad niekas nebūtų pamirštas ir niekas nebūtų pamiršta“.

Kaip pabrėžė dvasininkas, visuomenė negali gyventi ramiai, ir „negali turėti deramos ateities“, jeigu nebus padarytos išvados iš istorijos klaidų, „jeigu nebus smerkiami – moraliniu, politiniu, teisiniu požiūriu – tie nusikaltimai, kurie buvo padaryti, jeigu nebus sugrąžintas geras vardas žmonių, kurie nukentėjo tik todėl, kad priklausė tam tikriems socialiniams sluoksniams, kurie buvo paskelbti klasiniais priešais“.

ŠVENTADIENIS

17 Eilinis sekmadienis

Lobio atradimas

KUN. VYTENIS VAŠKELIS

Daugeliui dangaus karalystė yra kaip paslėptas lobis, migla uždengtas dalykas, nes jos kaip rytmetį kylančios saulės plikomis akimis neišvysi, rankomis neužčiuopsi ir jos kvapo neužuosi.

Dieviškos karalystės mįslę iminti mums padeda nežemiškas „pojūtis“ – tikėjimo malonė, nes tik ji gali mums drąsiai priminti dažnai užmirštamą Jėzaus tiesą: „Tavo tikėjimas išgelbėjo tave“ (Mk 5, 34). Nors šie Jo žodžiai buvo skirti moteriai, dvylika metų kamuojamai kraujopūdžio, tačiau pasiklojimas tikėjimu jai padėjo ne tik sveikatos deimantą susigrąžinti, bet ir atvedė prie išganymo spinduliais švytinčio lobyno – Jėzaus.

Bet neįmanoma žmogaus vidinės akys dieviškai tiesai priimti turi atsiverti tada, kai, pavyzdžiui, žmogus po sudėtingos širdies operacijos ir ilgo gimimo tarsi pabunda iš dvasinio letargo ir savęs klausia: „Kodėl aš tik dabar suprantu, kad ta pinigų suma, kurią sukaupiau pardavęs didžiąją dalį turto ir skyriau brangiam gydymui, nėra iš tolo negali prilygti žmogaus pastangų kainai, kuri, kai sumokama ieškant gyvojo Dievo ir Jo karalystės, atsiperka tūkstanterio?“

Nors mūsų ištvermingas maldos gyvenimo puoselėjimas, pakeliami įvairūs išbandymai, ištikimybė savo pašaukimui, sąžiningumas atliekant visus užsiėmimus ir kiti panašūs dalykai galėtų prilygti Nukryžiuotojo aukos kainai tik savo mikroskopine dalies verte, tačiau net ir mažiausi mūsų darbai yra svarbūs aplinkiniams ir juolab – pačiam Dievui.

Vienos Brooklyn parapijos tikintieji kreipėsi į verslininką, ar kaimynystėje gyvenantys vaikai galėtų žaisti jam priklausančioje, bet nenaudojamoje aikštelėje. Vyras leido naudotis aikštele su dviem sąlygomis: parapija turėjo sumokėti už draudimą ir sutvarkyti aikštelę. Ti-

kintieji sutarė vieną šeštadienį susirinkti ir aikštelę išvalyti, iššluoti. Darbas buvo ne iš maloniųjų, nes šiukšlynas buvo baisus: buteliai, skardinės, net panaudotos narkomanų adatos. Pagaliau buvo nuspręsta: suaugusieji rinks šiukšles, o vaikai laikys maišus.

Dūšaudami jie pradėjo dirbti. Kelios šeimos vėlavo, tarp jų ir pora su dešimtmete dukrele. Dauguma savanorių stebėjosi, kodėl jie atsivežė mergaitę – juk ji vos paėjo. Bet ji pasirėmė ant ramentų ir, rankomis laikydama maišą bei plačiai šypso-damasi, laiminga žiūrėjo, kaip tėvai krauna šiukšles. Ji džiugiai šnekėjo apie tai, kaip aikštelėje sportuos ir žais vaikai. Jos entuziazmas užkrėtė kitus! Neįgali mergytė įkvėpė visus talkininkus. Tiesa, vienas kitas nesuprato, kodėl ji taip džiaugiasi, neatrodė, kad ji galės naudotis aikštele. Ar ji galės? Kai jos pasiteiravo, ji karštai atsakė: „Aš skaičiuosiu pasiekimus, būsiu teisėja ir žiūrovė.“

Toji mergaitė turbūt nesuvokė, kad jos mažoje, bet plačioje širdelėje laisvai plakė Jėzaus Širdis, kviesdama mažylę į džiaugsmo kupiną nuotyki. Kaip ji galėjo nesidžiaugti, gyvenimu, žmonėmis, jų gerais darbais ir pačiu Dievu, kai jos atsilapojusi širdis buvo „pakerėta“ Jo veikiančios malonės?

Tiktai Viešpats, ypač kai į Jį tiesiogiai kreipiesi malda, išklauso tave ir tada tu pajėgi nusigręžti nuo savo perdėm asmeninių požiūrių, nuo savo negalių, silpnybių ir ribotumo, idant atvira dvasia atsigręžtum į užgimstantį tavyje stebuklą – į Dievo meilę, kurią atpažinti savyje, kai malonė savaime „verčia“ palikti save ir pasinerti į kito žmogaus vargus bei džiaugsmus.

Toks „išėjimas“ iš savo siauro pasaulėlio dėl kitų gerovės atitinka tobiliausius Dievo planus, nes juose slypi paslėpto loby atradimas.

Bernardinai.lt

Karališku laivu Viduržemio jūra!

STASĖ E. SEMĖNIENĖ

Nr. 9

Patys mažiausieji laivo svečiai – viso pasaulio auksinės ateities atžalynas, visados pirmiausia atsiminti, prižiūrėti, globojami, turi savo klubą, kur jie labai noriai žaidžia, piešia, žiūri vaikiškas TV programas, bendrauja su savo amžiaus draugais ir linksmiai leidžia laiką, užsiėmusių tėvų palikti trumpesniam ar ilgesniam laikui. Ir va, 7-metė, mažoji „princesė“ iš Wisconsin provincijos miesto, aistruolė plaukikė, paklausta vandens baseine, kas jai laive labiausiai patinka, nė vienos sekundės nedvejodama šaute iššovė: „Kids' Club!“ Ar tu ginčysiesi su „patyrusia žinove“? Ne tik vaikai, bet ir suaugę gėrėjosi išoriniame stikliniame keltuve puikiu didingo viso laivo vaizdu!

Dešimtame laivo aukšte tik mažamečiams įrengta kita vaikų „karalystė“. Plačioje, gana didokoje aikštelėje zuja gal tuzinas, o gal ir daugiau mažyčių įvairiaspalvių, lyg jie būtų vaivorykštiniai vabalai, medinių automobiliukų su vairu. Vaikutis išėda, pats vairuoja, o jo varomoji „mašina“ yra jo paties kojytės. Ar galima įsivaizduoti, kokia kyla „kafonija“ (lietuviškai – nesuderinimas), kai tarp vaikystės juoko, kryžstavimo bei klegesio neatsargus vairuotojas netyčia (ar gal ir tyčia?) stukteli savo draugo „mašiną“?!

Spygliai ir dygliai

Ne viskas šioje vargų prislėgtoje pilkoje žemiškoje kelionėje vien tik rausvų atspalvių. Juk ir viena gražiausių žiedų – rožė – apsigina savais spygliais.

Beje, šia pasitaikusia gera proga tiesiog negaliu draugiškai nepasidalyti su maloniais skaitytojais viena miela patirtimi – matyt, lankytu vienu iš įspūdingiausių rožių sodų pasaulyje. Rašau „sodų“, ne „darželių“, nes ten – Naujosios Zelandijos sostinėje Auckland didžiuliame plote – nuostabiame rožių sode jos auga ir klesti ne krūmais, o medeliais, žmogaus ūgio aukštumo. Įsivaizduokite, ant liekno, stangraus ir aukšto stiebo riogso lyg kokia žydinti puikių didelių rožių kepurė! O jau tų spalvų įvairumas – begalinis: baltos, geltonos (Lietuvoje arbatinėmis vadinamos), rausvos, raudonos bei skirtingų atspalvių – tamsiai raudonos, liepsnos ryškumo, vyšninės, spanguolinės, koralų spalvos (ir persiko atspalvio), oranžinės bei dar kitokios. Ak, pirmą kartą savo ilgokame gyvenime ten žavėjau si nepaprasta rože – violetinės spalvos! Niekados nesitikėjome, net neįsivaizdavome, jog ir tokių iš viso esama! Tada ir priitari išminčių teiginiui, kad amžių gyveni, amžių mokaisi ir kvailiu mirsi.

Ne vien rožės švelniu kvapu, bet ir savo spygliais palietė laivo vadovybės sprendimas prievarta rinkti arbatpinigius – tiesiog išlukštenti iš keletojų kišenių (arbatpinigiai visada buvo savanoriški). Daugelio keleivusiųjų pokalbiuose išgirdome priešišką burbuliavimą, nepatenkinimą purkštavimą...

Anksčiau laivo vadovybė patardavo palikti arbatpinigių po 3 dolerius nuo asmens kasdien: kambarinei, restorano padavėjui ir *maitre'd*, o padavėjo padėjėjui, amerikiečių vadinamam „busboy“ – 1.75 dol. Dabar gi, anot vadovybės nusprendimo, keleiviančiųjų „patogumui“ kasdien automatiškai kredito kortelėje uždeda po 11 dolerių kiekvienam asmeniui, net ir mažamečiam mažyliui.

Kiti mūsų naujieji laivo draugai pamokė, kad, laivui išmetus inkarą uoste ir jame „ilsintis“, geriant alkoholinį gėrimą, už kurį turi susimokėti, sumoki ir tos šalies mokesčius. Pavyzdžiui, Barcelonos uoste už taurelę gėrimo pridedami dar 8 proc.

Arba vėl, gali iš sausumos – bet kurios šalies – parsinešti į laivą nupirktą vyno butelį ar kokį kitą alkoholinį gėrimą ir juo vakarienės metu restorane gardžiuotis. Tačiau neturi net mirktelėti, jei už kamščio ištraukimą turi pakloti tikrai... 15 dolerių. Taip laive su kaupu atsirado „smulkmenų, smulkmenėlių“ žaliukams ištraukti. Lengvai gali ilgiausią sąrašą jų sudaryti. Na, ką gi? O taip niežėjo ūpo pataisymui paniurusiujų adresu šnibžtelėti: „Norite rogutėmis nuo kalniuko smagiai zvimbti, norėkite jas ir vėl atgal į kalnelį užsitempti.“ Tačiau jūros vėjelis atpūtė ir mūsų senolių patarimą – „Tyla – gera byla“, ir pastarasis laimėjo.

Gražioji Barcelona

Išsukę iš Southampton uosto, išsisas tris dienas plaukėme Atlanto vandenynu. Vaizdas nepavydėtinas – vien tik marios vandens. Retkarčiais toli horizonte pamatydavome baltuojantį praplaukiantį laivą ar ir daugiau jų. O kartas nuo karto ir, žiūrėk, paklydusi žuvėdra klykteldavo, greičiausia iš laivo išmesto skanėsto trupinėlio ieškodama. Aure, tik maloni saulutė negailėjo savo šiltų spindulėlių, gausiai juos siųsdama ant denio „besikepinančių“ parudavusių nugarų... Ak, kai kam ir tingus gulėjimas yra didis malonumas. *De gustibus non est disputandum!* Skonio dalykas!

Ogi atsiranda ir tokių gudruolių, kaip, pavyzdžiui, vienas niujorkietis, kuris nepatenkintas bambėjo, kad jam ir vandenynas, ir jūra pernelyg rami – be jokių bangų... O tu, vargšas žmogau, daryk, ką nori, kad patenkintum kiekvieno atskiro asmens užgaidą. Tiesą pasakius, visas plaukimas buvo vienas malonumas – labai lygus ir ramus. Per dvi savaites ant vandens paviršiaus tikrai dvi nepilnas naktis šiek tiek švelniai pasupo: sykį, dar plaukiant Atlanto vandenynu, kitą – jau būnant Viduržemio jūroje. Ak, tačiau tai nugar-mėjo maloniai praeitin, lyg mielas patyrimas – labos nakties ir saldžių sapnų „čiūčialiūlia“ linkėjimas.

Aure, pagaliau ketvirtą dieną ne tikrai išvydome išsiilgtą žemę, bet ir nužengėme galop nuo laivo pasidžiaugti ir jos kultūrinėmis vertybėmis.

Bus daugiau.

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Air Freight

Auto Export

Trucking

Small Packages

Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje

8801 78th Ave **Bridgeview**, IL 60455 **Tel. 1 708-599-9680**
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

SVEIKATA

Kaip iškęsti karštį?

Dabar vasara, oro temperatūra viršija 90 F, valgyti nieko nesinori, tik gerti, gerti ir dar kartą gerti. Kiek ir ko reikia gerti per karščius?

Mūsų kūnas pastoviai išskiria šilumą. Kai jo temperatūra tampa aukštesnė nei tam tikra riba, išijungia mechanizmai, apsaugantys nuo perkaitimo, ir tada mes pradedame prakaituoti. Skystis, kurį išskiria prakaito liaukos, daugiausia susideda iš vandens, tam tikro kiekio organinių junginių ir mineralinių druskų. Todėl, jei mes ilgai būname saulėje, reikia gerti kuo daugiau skysčių, kad užpildytume organizme jų trūkumą.

3 litrai per tokį karštį – būtinai!

Dauguma iš mūsų išgeria tik trečdalį mums būtino vandens kiekio, teigia gydytoja iš Vokietijos, medicinos mokslų kandidatė Dina Aschbach-Gitelman, jau 16 metų tyrinėjanti vandens savybes. Mažiausia, kiek reikia, kad organizme būtų palaikoma normali vandens pusiausvyra, yra 1,5 litro esant vidutinei oro temperatūrai 70–75F, 1,9 litro – kai temperatūra 80F ir 3 litrai – esant 90F.

I tuos tris litrus įeina vanduo, sultys, sriubos, skystis, esantis vaisiuose ir daržovėse. Vanduo patenka į mūsų organizmą ne tik iš išorės, bet ir gaminasi virškinant maistą. Pavyzdžiui, 3,5 oz riebalų, oksiduodamiesi duoda organizmui 3,7 oz vandens, 3,5 g angliavandenių arba baltymų – atitinkamai 1,3 ir 1,4 oz.

Gėrimo režimą nulemia amžius, sveikatos būklė, mityba, atliekamo darbo krūvis, aplinkos temperatūra. Pavyzdžiui, dirbdami karštose patalpose, su prakaitu galime išskirti iki 4 litrų vandens per valandą, tai ir nuostolį reikia papildyti atitinkamu kiekiu skysčių. Net nedirbdamas sunkaus darbo žmogus netenka nemažai vandens: su šlapimu išsiskiria apie 1,5 litro, per odą išgaruoja iki 1 litro ir daugiau, apie 300 ml kvėpuojant ir apie 200 ml – tuštinantis. Viso apie 3 litrus.

Per daug – taip pat nesveika

Tačiau gerti per prievartą nereikėtų: skysčių perteklius apsunkina visų organų veiklą, ypač širdies ir inkstų, teigia gyd. Aschbach-Gitelman. Be to, kuo daugiau jūs geriate, tuo labiau prakaituojate, ir vėl daugiau norite gerti – susidaro uždaras ratas. Druskos, kurios išsiplauna su prakaitu, sutrikdo įprastinę organizmo mikroelementų sudėtį, o tai gali sukelti silpnumą, galvos svaigimą, gali padažnėti pulsas.

Riboti skysčių vartojimą reikia nėsčioms moterims, sergant hipertenzija, širdies nepakankamumu, esant sutrikusiai inkstų veiklai.

Ko atsigerti per karščius?

Per daug atšaldyti skysčiai neatstato drėgmės trūkumo. Jie ilgiau užsilaiko skrandyje, ir juose esančios mineralinės druskos ilgai nepatenka į organizmo ląsteles. Be to, šalti gėrimai suerzina prakaito liaukas. Gerti reikia kambario temperatūros skysčius, pataria medikai.

Visų geriausiai numalšina troškulį šilta žalia arbata be cukraus. Galima gerti mėtų gėrimą, negazuotus mineralinius vandenius, juodą arbatą, girą, naminius kompotus iš džiovintų vaisių ar vaisių sunkas. Tinka ir natūralios, nesaldintos sultys (obuolių, apelsinų, greipfrutų).

Citrinų sultys, praskiestos vandenių santykiu 1:10, atstato mūsų organizmo elektrolitinę pusiausvyrą ir stabdo per didelį prakaitavimą. Jas galima gerti vietoj mineralinio vandens po 2,5 litro į dieną. Dėl savo sudėtyje esančio vitamino C, šios sultys susilpnins tokius nemalonius karščio sukeltus pojūčius, kaip nuovargis, galvos skausmas, vangumas.

Saldžių gazuotų gėrimų per karščius reikia atsisakyti. Jie nemalšina troškulio, nes turi cukraus. Vadinasi, jūs išgeriate tokių gėrimų litrą ar du, o gaunate krūvą Beverčių kalorijų, kurios vėliau nuguls į nereikalingą riebalų sluoksnį.

Balsas.lt

Mažiausia, kiek reikia, kad organizme būtų palaikoma normali vandens pusiausvyra, yra 1,5 litro esant vidutinei oro temperatūrai 70–75F, 1,9 litro – kai temperatūra 80F ir 3 litrai – esant 90F.

AKIŲ LIGOS

**DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER**
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
**4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL**
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDymo SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
**6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638**
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Prieš paliekant Lietuvą –
į Darbo biržą pašalpos

Atkelta iš 2 psl.

Pašnekovės nuomone, jaunimui įsidarbinti dažnai trukdo darbdavių aukšti reikalavimai bei įsitikinimas, kad jauno darbuotojo apmokymas trunka ilgai, dėl to lengvesnis kelias – pasirinkti darbuotoją su reikalingais įgūdžiais. „Tačiau kitas veiksnys, pakišantis koją jaunimui siekiant įsidarbinti, yra paties jauno žmogaus pernelyg dideli lūkesčiai ir reikalavimai: tai gali būti ypač didelis prašomas atlyginimas, lūkesčiai greitam ir nepamatuotam karjeros augimui ir kiti susiję dalykai”, – teigia V. Buzėnienė.

Įmonės vadovė jaunimo įdarbinimo galimybes ateityje vertina palankiai: „Manau, artimiausiu metu profesinių galimybių jaunimui daugės, kadangi darbo rinka aktyvėja ir vis daugiau verslo atstovų ryžtasi samdyti jaunus žmones ir iš jų auginti ir ugdyti sau tinkamus specialistus. Šiuo metu kai kuriose srityse jau jaučiamas specialistų stygius privers vadovus aktyviau įtraukti jaunus žmones ir juos mokyti”.

Remiantis Lietuvos darbo biržos duomenimis, liepos mėnesį pasitiko apie 228,000 bedarbių. Iš jų – jaunų bedarbių iki 25 metų – įregistruota 29,000, todėl jaunimo nedarbas siekia 6,6 proc. Palyginti su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, nedarbas sumažėjo 3,3 proc. Vis dėlto daugiausia jaunimo, neturinčio darbo, yra Vilniaus rajone (9,5 proc.), Alytaus mieste (9,3 proc.), Anykščiuose (8,9 proc.), Mažeikiuose (8,8 proc.).

Tačiau Europos Sąjungos statistikos agentūros „Eurostat“ duome-

nimis, Lietuvoje jaunimo nedarbo padėtis yra daug blogesnė: 2011 metų pirmąjį ketvirtį šalyje jaunimo nedarbas siekė beveik 33 proc. Panaši padėtis yra ir kitose Europos šalyse: Ispanijoje (44,4 proc.), Graikijoje (38,5 proc.), Slovakijoje (33,7 proc.). Mažiausiai problemų su darbo radimu turi jaunuoliai Nyderlanduose (6,9 proc.), Vokietijoje (7,7 proc.), Austrijoje (9,1 proc.).

Lietuvos Darbo birža skelbia, kad 2011 metų birželį iš visų jaunų bedarbių beveik penktadalį sudarė absolventai. Palyginti su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, jaunų bedarbių sumažėjo trečdaliu, o absolventų – apie 17 proc. Pastarųjų daugiausia registruota iš Kauno ir Vilniaus kolegijų, Kauno technologijos universiteto, Vilniaus universiteto, Gedimino technikos universiteto.

Pagal aukštąjį išsilavinimą pirmąja verslo vadyba, teisė, ekonomika, buhalterinė apskaita, socialinis darbas. Pagal profesinį išsilavinimą pirmą vietą užima apdailininkas (statybininkas), automobilių remontininkas, virėjas ir konditeris, kirpėjas, technikos priežiūros verslo darbuotojas.

Delfi.lt

Grazina Vincel – Lietuvos žurnalistė.

IEŠKO

leškau1961 m. laidos Putnam akademijos studentų. Susitikimas vyks rugsėjo 18 d. Putnam. Tel. 847-421-7658, Marilė Kolytė

SIŪLO DARBĄ

SPA Constantine grožio salonui reikalingi terapistai, estetikos ir manikiūro specialistai. Tel.: 708-805-2696, Penny

IŠSINUOMOJA

Vasaros atostogoms išnuomojamas 2 mieg. vasarnamis netoli ežero Union Pier, MI. Tel. 630-484-5982

Po Kuršių neriją

EMILIJA ALGAUDĖ
BUKONTIENĖ

Jau seniai norėjome lietuvių kalbos ir etnokultūros fakultatyvo moksleiviams rengti išvyką į nuostabaus grožio kampelį – Kuršių neriją. Šiomet Mažosios Lietuvos lietuvių draugijos Čikagoje paramos dėka ši svajonė išsipildė.

Į išvyką važiavo dviejų mokyklų moksleiviai iš Nemano (Ragainės) rajono: Lunin (Lenkviečių) pagrindinės (mokytoja Aldona Bursteikienė) ir Uljanov (Kraupiško) vidurinės. Norinčių vykti buvo daugiau negu vietų autobusuose, važiavo ne tik moksleiviai, bet ir kai kurie tėvai, kiti šeimos nariai, buvę moksleiviai, mokytojai.

Mūsų tikslas – pabuvoti Karališkajame šile, Lesnoje (Šarkuvoje), Rybačij (Rasytėje) ir Morskoje (Pilkupoje).

Karališkasis šilas

Jis prasideda už 6 km nuo Zelenogradsko (Kranto). Nacionaliniame parke – 5 nutiesti mediniai pėsčiųjų takai, įrengti informaciniai stendai. Gidė papasakojo apie parką, specialistų atliekamą darbą: augalų ir gyvūnų priežiūrą, jų maitinimą, miško kultūrų auginimą ir sanitarinį kirtimą.

Nerijoje auga mišrus pušų-eglių-beržų miškas, nebūdingas tai vietai. Gyvena 295 stuburinių žinduolių rūšys, t. y. 80 proc. nerijos faunos. Didelė paukščių ir vandens gyvūnų įvairovė: peri 104 rūšių paukščiai, veisiasi 50 rūšių žuvys. Nuo seno vietovė garsėjo medžiokliniais sakaiais, kurie buvo ypač vertinami Europoje.

Dabar nerijoje auga 169 medžių ir krūmų rūšys, iš jų 91 rūšis – atvežti iš kitur. Labiausiai paplitusios kalnapušės, nes jos sulaiko judrų smėlį. Auga ir tujos milžinės, kurių tėvynė – Šiaurės Amerikos Ramiojo vandenyno pakrantė.

Praėjome ne tik miško keliu, bet ir Kuršių marių pakrante, matėme

aukštaūgių žolių pievas. Iš apžvalgos aikštelės ant Kuršių įlankos kranto matėme augalijos įvairovę: kranto, pakrančių ir vandens augalus. Karališkasis šilas niekada nebuvo iškirstas ir jam negrėsė keliaujantis smėlis.

XVII–XIX a. nerijoje buvo nutiestas senasis pašto kelias, kuris tęsėsi 150 km ir buvo svarbiausias kelias iš Rytų Prūsijos į Rusiją. Juo važiavo caras Petras I, Rusijos imperatorius Aleksandras I, Prūsijos karaliai Fridrichas I, Fridrichas Vilhelmas III, prancūzų rašytojas Denis Diderot, Prūsijos karalienė Luizė.

Gidė papasakojo apie miško kirtimui padarytą žalą ir milžiniškas pastangas jį atželdinant, ragino saugoti gamtą, surengė viktoriną apie Kuršių nerijos gyvūniją ir augmeniją. Mokiniai turėjo atpažinti paukščių balsus, susipažinti su stendų apie nerijos augmeniją ir gyvūniją medžiaga.

Lesnoje (Šarkuva)

Tai bažnytkaimis siauriausioje Kuršių nerijos vietoje už 11 km nuo Zelenogradsk (Kranto). Vietovė pirmą kartą paminėta XV a. pradžioje. Gidė papasakojo, kad dėl slenkančių kopų Šarkuvos gyventojai ne kartą buvo priversti palikti senąją gyvenvietę, jie tapo klajokliais, o kaimas išmiręs.

XIX a. pagal vyriausiojo želdynų inspektoriaus Soreno Bjorno projektą buvo pradėti kopų sutvirtinimo darbai, Šarkuva tapo karališkuoju žvejų kaimu. Iki Pirmojo pasaulinio karo jo gyventojai vertėsi žvejyba, varnų gaudymu. Tarpkariu Šarkuva tapo kurortu.

Rybačij (Rasytė)

Atvykome į Rybačij (Rasytę), gyvenvietę už 34 km nuo Zelenogradsk. Vietovė pirmą kartą paminėta XIV a. pradžioje. Nuo XV a. gyventojai vertėsi ne tik žvejyba, bet ir žemės ūkiu. XVI a. Rasytėje stovėjo kryžiuočių pilis, vėliau jos vietoje pastatytas šv. turys, dalis pilies teritorijos atsidūrė

marių dugne. XVII–XIX a. Rasytėje buvo pašto stotis, veisiami žirgai. Nuo XX a. pradžios Rasytė yra kurortas, čia veikė 5 viešbučiai, sklandytojų mokykla, jaunimo turistinė bazė.

Gamtos muziejus

Įeidami į trijų aukštų pastatą įsikūrusį Gamtos muziejų matome užrašą „Dievo ir jo gamtos garbei“. Jame trys skyriai: archeologijos, etnografijos ir gamtos.

Pirmoje salėje pasitinka milžinės Neringos skulptūra, rankose – prijuostė. Mokiniai apie ją išgirdo legendą. Neringa negalėjo ramiai žiūrėti, kaip jūroje per audras žūsta žvejai. Ji prisipylė pilną prijuostę smėlio, akmenų ir visą naktį nešė į jūrą, kol supylė pylimą, skiriančią ramią Kuršių įlanką nuo audringos Baltijos jūros. Šią legendą sukūrė vakariniai baltai, o lietuviai nerijos dalį pavadinę Neringa.

Muziejuje apžiūrėjome didžiulį Kuršių nerijos maketą, briedžių ragus, gausų drugelių rinkinį. Pamatėme kuršių gyvenamąją patalpą, kurioje nėra grindų, jų apavą – klumpes. Kuršiai buvo pagony, garbino medžius, ažuolą vadino šventu medžiu. Pabuvojome greta įsikūrusiame Medžio muziejuje, apžiūrėjome jo rodimius, medžio skulptūras. Mokiniai rinkosi savo medį, medžio horoskopą, išgijo dovanėlių.

Šokantis miškas

Apžiūrėjome šokantį mišką, esantį 37-ajame kilometre nuo Zelenogradsk (Kranto), nepaprastą pušyno atkarpą.

Vietovės istorija susijusi su žymia vokiečių sklandytojų mokykla, įkurta 1924 m. ir veikusia iki Antrojo pasaulinio karo. Į sklandymo sporto istoriją Rasytės mokykla įėjo savo pasauliniais pasiekimais, kurių autorius lakūnas Ferdinandas Šulcas: skrydžio trukmės, atstumo ir aukščio.

Gidė papasakojo apie pušynus, kurie nerijoje suvaidino svarbų vaidmenį. Lotyniškai „pušis“ – pinus,

daugiareikšmis žodis, reiškiantis: pušį, eglę, pušų vainiką, laivą. Mokiniai sužinojo legendą apie gražuolę nimfą Pitį, kurią dievas Borėjus pavertė pušimi.

Tik Kuršių nerijoje galime pamatyti 7 rūšių pušis, čia pušynai sudaro 59 proc. parko teritorijos. Šokantis miškas – tai pušys, išsilanksčiusios, išsikerojusios įvairiomis keistomis formomis.

Įdomią legendą papasakojo gidė. Vietiniai gyventojai nieko neįleisdavo į salą. Rūstūs saugotojai tik vieną krikščionę mergaitę praleido į neriją, nes jos valtyje nebuvo nieko, išskyrus arfą. Mergaitė buvo tokia graži, kad visos miško dvasios šnabždėjo jai susižavėjimo žodžius. Jai leido mokyti vietines mergaites groti arfa. Atvykėlė neįžengdavo į draustinį, kad neižeistų vietos gyventojų, grojo arfa ant aukšto kalno, apaugusio pušelėmis. Greitai visi, išskyrus pavydžias nimfas ir savimylas žynius, ją išimylėjo.

Kartą nerijoje medžiojo sembų kunigaikštis Bartas. Jis vijosi stirną, kai išgirdo nuostabią melodiją. Muzikos garsai jį užbūrė ir nuskubėjo į tą pusę, iš kurios sklido muzika. Laukymeje kunigaikštis sustojo iš nuostabos: neapsakomo grožio mergaitė, apsupta elnių, voveraičių ir paukščių, grojo arfa. Bartas nedvejodamas jai pasiūlė ranką ir širdį, bet gražuolė atsakė, kad jos išrinktasis bus tik krikščionis.

Ant kalno susirinko visi, kas tuo metu buvo saloje, mažos mergaitės vos girdimai giedojo giesmę graikiškai. Kai ji palietė arfos stygas, visi apmirė, nutilo paukščiai ir žvėrys. Staiga medžiai pradėjo šokti – palinkę jie garbino gražuolę. Kai mergaitė baigė groti, pušų kamienai sustingo šokio sukuryje. Kunigaikštis nusiėmė nuo rankos brangią apyrankę ir padovanojo sužadėtinei. Paukščiai nupynė vainiką iš baltų gėlių. Medžiai taip ir liko kreivi, išlinkę. Smėlis užpustė gyvenvietę, bet toje vietoje iš naujo išaugo šokantis miškas. Kai vėtros paliečia pušų kamienus, vėl girdisi viską nustelbiančios arfos melodijos garsai.

Paukščių žiedavimo stotyje

Lankėmės Rusijos Mokslų akademijos Zoologijos instituto paukščių žiedavimo stotyje, kurią 1901 m. įkūrė Johannesas. Tai buvo viena pirmųjų paukščių stebėjimo ir žiedavimo stočių. Čia buvo registruojamos visos pastebėtos paukščių rūšys, jų skrydžių ypatumai, skridimo laikas ir aukštis. Į šį darbą buvo įtraukti vietos gyventojai, jie ėmė kelti gandrulizdžius, nustojo rinkti paukščių kiaušinius. Matėme didžiules gaudynes – tinklus, kur sugaudomi ir žieduojami paukščiai. Kasmet pro Rybačij (Rasytę) praskrenda 200,000 paukščių, jie žieduojami pavasarį ir rudenį, per dieną sužieduojama iki 10,000.

Morskoje (Pilkupa, Pilkopa)

Tai paskutinė mūsų aplankyta gyvenvietė, esanti už 9 km nuo Rybačij (Rasytės) ir 10 km nuo Nidos. Pilkupos apylinkėse žmonės gyveno dar akmens amžiuje. Čia kryžiuočiai 1283 m. pastatė savo pilį. XVII a. pradžioje kaimą pamažu užpustė smėlis,

Prie Medžio muziejaus.

Šokantis miškas.

dauguma gyventojų persikėlė į dabartinę kaimo vietą. Gelbėjantis nuo slenkančio smėlio Pilkupos gyventojams teko net tris kartus perkelti savo būstą.

Efo kopa

Užkopėme į 62 m aukščio kopą, pavadintą gamtininko Vilhelmo Franco Efo vardu. Jis apsodino ir su-tvirtino kopas Rasytėje ir Pilkupoje ir taip išsaugojo šias gyvenvietes nuo užpustymo. Pamatėme kopų augme-niją, augalus, turinčius ilgas šaknis, šiukščius, susisukusius, išstypusius. Iš apžvalgos aikštės, esančios 50 m aukštyje, žvelgėme į vietovę. Vienos kopos atviros, kitos – užsodintos miš-ku. Nesutvirtintos kopos sudaro ma-žiau kaip pusę ilgojo kopų kalvagū-brio. Kopų būvis – amžinas judėji-mas, todėl smėlio sulaikymui taiko-mos mechaninės ir biologinės prie-monės.

Gidė iškylos dalyviams priminė: norėtusi, kad kiekvienas iš mūsų suvoktų Kuršių nerijos gamtos tra-

pumą, supažindino su elgesio taisy-klėmis joje, mokė saugoti gamtą.

Diena buvo labai karšta. Karališ-kajame šile mus apgulė spiečiai uodų, einant mediniais takais kojas dilgino iš abiejų pusių augančios dil-gėlės. Grožėjomės Kuršių mariomis, gaivino Baltijos jūros vėsa. Išvyka buvo ne tik pažintinė, bet turėjo ir mokomąją, auklėjamąją reikšmę. Mokiniai daug sužinojo apie Kuršių neriją, jos istoriją ir praeitį, senuo-sius gyventojus, baltų mitologiją. Tai buvo gera istorijos, geografijos ir gamtos mokslų pamoka vaizdingame pajūrio kampelyje. Tokių kelionių nei Uljanov vidurinė, nei Lunin pagrindinė dėl lėšų stokos negalėtų organizuoti.

Iš kelionės grįžome pavargę, bet daug pamatę ir sužinoję. Už ją nuo-širdžiai dėkojame Mažosios Lietuvos lietuvių draugijai, jos valdybai, pir-mininkui Viliui Trumpjonui.

Emilija Algaudė Bukontienė –
Uljanov vidurinės mokyklos mokyto-ja.

Ką veikti Lietuvoje vasarą
Sodas Dubingiuose

ANDRIUS KRIAUČIŪNAS

Oi, oi, oi, kiek daug aš jau nuvei-kiau! Mano tėtis turi draugus, kurie turi sodybą Dubingiuose. Ten jie turi svečių namą ir kitą namelį, kuriame yra pirtis. Yra labai išpūdinga, kada išeini iš pirties į lauką, o ten yra tvenkinys, kur galima maudytis. Jis yra 40 metrų ilgio, apie 40 metrų pločio ir 2 metrų gylio. Draugai turi ir pripučiamą laivelį. Tame svečių name yra stalo teniso stalas. Kai mes ten nuvažiavome, jie aprodė svečių namą. Pradėjo gan stipriai lyti, tai aš su savo broliu Gyčiu žaidžiau stalo tenisą. Jis laimėjo daugumą žaidimų, bet tik dviem taškais. Aš taip pat lai-mėjau, ne tik jis. Po toėjome valgyti. Šeimininkas iškepė labai skanios mėsytės. Gavome paragauti sūrio, keptos duonos, riešutų ir daržovių. Valgėme gamtoje ir buvo labai skanu.

Pavalgęėjome maudytis. Aš pir-mas iškau į vandenį, tada mano bro-lis, o po to tėtis. Tada aš užlipau į laivą ir šokinėjau nuo jo. Atėjo laikas keliauti į tikrąją pirtį. Aš labai to laukiau. Įėjus į pirtį, mano tėčio draugas davė mums kepures, kad ausims nebūtų karšta. Pirmą kartą nebuvo karšta, tik apie 75°C. Kada

mes išėjome laukan, mes neišokome į vandenį, bet tik atvėsome ir vėlėjo-me į pirtį. Tada jau buvo apie 80°C. Kai mes išėjome į lauką antrą kartą, tada išokome į vandenį. Buvo taip šalta! Bet malonu. Po to mes išlipome iš vandens, atsigerėme šeimininko paruoštos arbatos su sausainiais. Tadaėjome į pirtį trečiąkart – šį kar-tą paskutinį. Buvo truputį karščiau negu 80°C. Po to mes išokome į van-denį paskutinį kartą ir išlipome. Aš truputį pavalgiau sausainių irėjau persirengti. Oi, aš užmiršau pasaky-ti, koks ten naudojamas tualetas. Tas tualetas visiškai nenaudoja jokio vandens. Jis – BIO tualetas. Mačiau ir juo naudojausi pirmą kartą savo gyvenime. Patiko.

Kai persirengiau, su broliu žai-džiau stalo tenisą. Po to žaidžiau teni-są su tėčiu ir tėčio draugu. Atėjo laikas važiuoti namo. Atsisveikino-me ir prisiminimui nusifotografavo-me. Buvo labai gera diena. Aš tik-rai norėčiau ten grįžti kitą vasarą. Sakau – iki.

Andrius R. Kriaučiūnas – 12-
metis „Draugo“ bendradarbis, šią
vasarą su broliu Gyčiu leidžiantis
vasarą Lietuvoje.

A † A
ANTANINAI DAGIENEI

staiga mirus, nuoširdžiai užjaučiame jos vyrą
JAUNUTĮ ir sūnų LINĄ su žmona RITA.

Vladas ir Valerija Plepiai

Prisiminimais gyvenant...

EDMUNDAS PETRAUSKAS

Per šių metų Sekmines, po lietu-viškų šv. Mišių, ankstyvesniu kvietimu aplankiau Eugeniją Pačkauskaitę-Petrauskiene, muziko, vargonininko a. a. Jono Petrausko našlę, kuri pasidalijo savo prisimini-mais.

Jonas buvo muzikos pirmūnas, London mieste (Kanada) suburiant Antrojo pasaulinio pokario lietuvius pabėgėlius dainai ir giesmei. Atme-nu jį parengus Johann Strauss „Mė-lynąjį Dunojų“ ne tokiam jau gau-siam chorui ir ištisai iki pabaigos palydint lietuviškais žodžiais. Dar ir dabar dainuoju, kiek pamenu.

Daug vandens nubėgo po Du-nojaus tiltais. A. a. Jonas ilsisi Lon-don Šv. Petro kapinėse, pažymėtas dailaus paminklo su muzikos smuiko raktu.

Prisiminimais dar esame gyvi. Tai, anot Eugenijos, – praeities loby-nas. Atvažiavome į Kanadą 1948 m. kovo mėnesį pagal sutartis – 28 jau-nos lietuvaitės naminiams patarna-vimams turtingų kanadiečių namuo-se. Aš ir Berta (Šefeldienė) likome London visam laikui. Kitos susirado ar jas surado jų pasirinkti lietuvai-čiai plačioje Kanadoje ir JAV. Štai čia mūsų šokių 12 porų (!) grupė, dar prieš įsikuriant Danos ir Miro Chai-nauskų didžiulei London „Baltijai“, apkeliavusiai Kanadą ir Pietų Ameri-ką, rodo nuotraukas Eugenija. Nėra atsakymų, iš kur šokėjų tautiniai drabužiai įsigyti – ar pirkti (kur?), ar pasiskolinti (iš ko?). Kai reikėta ir norėta, atlikta neaimanuojant, sura-dus išeitį. Štai – jaunystė, noras ir energija!

Dar Lietuvoje baigiau Paežerių žemės ūkio mokyklą prie Dotnuvos, tęsia Eugenija savo pasakojimą. Ne tam atvykau į Kanadą. Atvykusi dirbau pas brolius vienuolius (Chris-tian Brothers), ten visos atvykusios rinkdavomės. Christian Brothers mokytojai vadovavo De LaSalle ber-niukų gimnazijai prie Šv. Petro kate-dros, dabar bazilikos. Pas juos gauta

patalpa pačiai pirmajai lietuvių šeš-tadienei mokyklai London (vado-vavo a. a. Leonardas Eimantas).

Be to, visi rinkomės pas prieška-rio lietuvių Liudą Mačį, pas kurį vyko visi mūsų susispietimai, mažame, paprastame jo namelyje, kitoje pusė-jė Horton gatvės nuo žymiųjų Lom-bard kilmės namo (dabar „Labatt’s” alaus daryklos nuosavybė). Ten buvo išrinkta ir pirmoji mūsų valdžia, į kurią įėjo med. dr. Antanas Kaveckas (pasižymėjusio muziko, kompozito-riaus, dirigento tarybinėje Lietuvoje Konstantino brolis), Vytas Petraus-kas (Petrowski), Skvernavičius, Kul-vinskas ir kiti.

Sekmadieniais įvairiose vietose, nebūtinai bažnyčiose, gimnazijų, li-goninių koplyčiose, net ir salių audi-torijose šv. Mišias aukojo kun. V. Rudzinskas. Patarnautoju buvo šio straipsnio autorius, tuomet paaug-lys. Tai buvo 1950-mečio pradžioje.

Visų dypukų, Antrojo pasaulinio karo išvietintų lietuvių, London glo-bėja buvo stebuklingoji Maggie-Mag-dalena Katinkienė, prieškario emig-rantė, našlė, dirbusi virėja pas visus London milijonierius. O jų tuo laiku buvo net 33. Ji turėjo auksinę širdį. Gelbėjo ir Anelė Aušrotienė.

Na, ir Greimienė (Graham), kuri mus pasitiko ant traukinio platfor-mos. Vėliau atvyko daugiau. Julija Narakienė (vyras Antanas ištremtas 1940 metais, žuvęs Unzlage 1942 me-tais) su dviem gražiomis mergytė-mis – Gražina ir Reginute. Su jos sese Darija/Darata buvome geros drau-gės. Atvyko ir Jonas Petrauskas – bū-simas mano vyras. 1950 metų pra-džioje atvyko nauji ešelonai iš Euro-pos užjūrio, pilni jaunų ir pagyvenu-sių, išvengusių mirties kare, taip pat karui vykstant iš Lietuvos pasitrau-kusių lietuvių.

Menu savo jaunystės dienas Lie-tuvoje ir po karo, pabėgėlių stovyklos dienas gražiamo Vokietijos Flensbur-gė, su labai daug lietuvių inteligenti-jos, baigia Genutė, Vyto Pačkausko, grįžusio į Lietuvą, sesė, taip ir likusi gyventi Kanados London mieste.

London, Canada.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Socialinių reikalų skyrius** Lemonte maloniai kviečia liepos 27 d., trečiadienį, 1 val. p. p. atvykti į filmų popietę. Bus rodomas dokumentinio filmo „Kudirkos Naumiestis“ iš ciklo „Mūsų miesteliai“ 2 dalis. Filmai rodomi PLC skaitykloje, šalia Bočių menės.

■ **Cicero Šv. Antano parapija (1510 S. 49th Court, Cicero, IL 60804)** rugpjūčio 14 d., sekmadienį, po lietuviškų 9 val. r. šv. Mišių kviečia švęsti Žolinę.

■ **Š. m. rugpjūčio 13 d., šeštadienį, 1 val. p. p.** Beverly Shores lietuvių klubas ruošia tradicinę metinę gegužinę. Jūsų laukia skanus maistas, lietuviškas alus, gera muzika, šokiai, loterija ir puikus oras. Kviečiame aplinkinių ir tolimesnių apylinkių lietuvius gausiai dalyvauti. Gegužinė vyks Beverly Shores „Lituanica“ parke (E. Ripplewater Ave.).

■ **Rugpjūčio 14 d., sekmadienį, 12:15 val. p. p.** Pasaulio lietuvių centre didžiojoje salėje planuojama surengti pietus tėvo Antano Saulaičio, SJ įstojimo į Jėzuitų draugiją 50-mečio proga. Informacija dėl vietų užsakymo bus paskelbta misijos žiniaraštyje.

■ **Čikagos apylinkės šiauriečių bendruomenė** ir restoranas „Kunigaikščių užeiga“ šauniasias vasaros palydas visoje Čikagoje ruošia rugpjūčio 20 d., šeštadienį, nuo 1 val. p. p. iki 11 val. v. Vokiečių kultūros centre (259 W. Grand Ave., Lake Villa, IL 60046). Norinčius prekiauti šventėje, pareklamuoti savo verslą ar dalyvauti meninėje bei sporto programoje prašome kreiptis tel. 847-668-1731 arba el. paštu remyguseima@hotmail.com (Beata Ivanauskienė) arba tel. 847-855-5294 (Algis B.).

■ **Amerikos lietuvių Tautinė sąjunga** po šv. Mišių Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje sekmadienį, rugpjūčio 21 d., kviečia į gegužinę Ateitininkų ažuolyne (1380 Castlewood Dr., Lemont, IL). Pradžią 12 val. p. p. Jūsų lauks skanus maistas, gera muzika, puiki nuotaika.

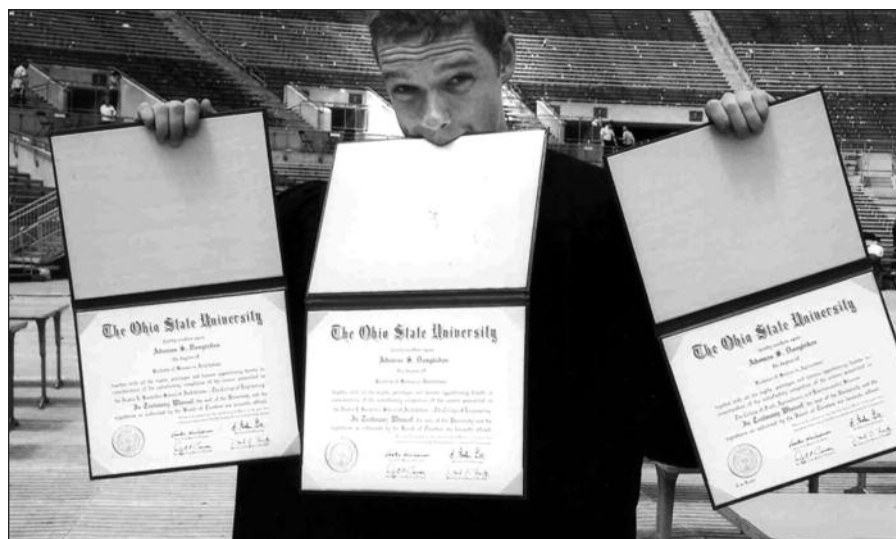
■ **Lietuvių Operos valdyba praneša, jog** JAV Imigracijos departamentas pagaliau suteikė vizas į Franz Lehar operetės „Grafas Liuksemburgas“ pastatymą iš Lietuvos atvykstantiems atlikėjams. Spektaklis įvyks š. m. rugpjūčio 28 d., sekmadienį, 3 val. p. p. Morton High School Auditorium (2423 S. Austin Blvd., Cicero, IL 60804). Maloniai kviečiame visus į 55-tąjį jubiliejinį Operos sezoną! Tel. pasiteiravimui 630-833-1893 (prašome palikti žinutę).

■ **Šiluvos atlydai Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijoje** (Marquett Park) prasidės rugsėjo 4 d. ir tęsis iki rugsėjo 11 d. Savaitės dienomis šv. Mišios bus aukojamos 10 val. r. Sekmadienį, rugsėjo 11 d., visus kviečiame į Šiluvos atlydų uždarymą ir procesiją.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **97-osios Pennsylvania Lietuvių dienos** „Angliakasių Lietuva“ vyks rugpjūčio 13–14 dienomis Schuylkill Mall, Frackville, PA. Rengėjai – Lietuvos Vyčių 144 kuopa. Dalyvaus akordeonistų ansamblis, vadovaujamas Lynne Cox, šokių ansamblis „Žilvinas“ ir jaunimo tautinių šokių grupė „Gintaras“, grupė „Kolorado vabalai“ (vadovas Romas Zableckas). Vaikai turės progos pamatyti Onos Pučkoriūtės-Zalenskės lėlių teatro spektakliukus, rugpjūčio 13 d. veiks rankdarbių paroda. Daugiau informacijos suteiks Larry Domalakes tel. 570-874-4092 arba Marion Wydra tel. 570-339-5565.

■ **Kviečiame visus kūrybinės dvasios žmones** rugpjūčio 14–21 dienomis atvykti į Neringos stovykloje (47 Neringa Rd., Brattleboro, VT 05301) vyksiančias „Meno8Dienas“. Daugiau informacijos suteiks stovyklos rengėjos – Danguolė Kuolienė (danguole@kuolas.com arba tel. 781-383-6081), Janė Venckutė Žirlienė (jane.mentorco@gmail.com), Reda Limantienė (redavl@msn.com) ir Liuda Žiaugrienė (liuda@broad.mit.edu).

Ką daryti, kai diplomų daugiau nei rankų? OSU absolventas Adomas Daugirdas kūrybingai išsprendė šį galvosūkį. Du diplomai jam priklauso teisėtai, o trečiasis – per klaidą išrašytas dublikatas.
Adomo Daugirdo archyvo nuotr.

Adomui Daugirdui birželio 12 d. Ohio State University didžiajame futbolo stadione vykusiose iškilmėse buvo įteikti net du – architektūros bakalauro (Bachelor of Science in Architecture) ir statybos vadybos bakalauro (Bachelor of Science in Construction Management) – diplomai su pagyrimu. Iškilmėse kalbėjęs JAV Kongreso vadovas John Boehner savo trumpoje, bet reikšmingoje kalboje absolventus ragino vertinti mokslo dovaną ir mažiau galvoti, „kuo būsiu“, o verčiau rūpintis, „koku žmogumi“ turėtų būti.

Jau trečią dieną po Ohio State University (Columbus, OH) baigimo A. Daugirdas išsiruošė į darbą bendrovėje „Walsh Construction“, Čikagos miesto centre.

Adomo pasiekimais džiaugiasi tėvai Ona ir Jonas Daugirdai, broliai Kęstutis, Šarūnas ir Mykolas, močiutės Jadvyga Kliorienė ir Halina Daugirdienė bei visi, kurie keletą metų kantriai stebėjo jo karpomus, kalamus, klijuojamus ir kuriamus projektus. Linkime Adomui sėkmės.

„Draugo“ info

**Ketvirtadienį,
rugpjūčio 11 d., 7 val. v.
Čikagos ir apylinkių ateitininkai
sendraugiai kviečia
į jaukią vakaronę su svečiais
ateitininkais iš Vilniaus,
Inesa ir Vidu Čaikauskais
Ateitininkų namuose
(1380 Castlewood Dr., Lemont, IL).**

Inesa ir Vidas Čaikauskai.

ateitis.org nuotr.

Inesa ir Vidas Čaikauskai yra aktyvūs ateitininkų. Inesa – buvusi Vilniaus krašto ateitininkų valdybos pirmininkė, Ateitininkijos šimtmečio komiteto narė ir ateitininkijos šimtmečio parodos „Ateitininkų keliu“ pagrindinė kuratorė. Jos straipsniai ne kartą buvo spausdinami žurnale „Ateitis“.

Vido nufilmuotų akimirkų dėka, ateitininkai šiapus Atlanto galėjo internetiniu būdu stebėti jubiliejinio Kongreso eigą Vilniuje. Sendraugių stovykloje Dainavoje Inesa ir Vidas skaitė net du pranešimus. Vakaronės metu bus proga pabendrauti su kolegomis ateitininkais iš Vilniaus, išgirsti jų išpūdžius iš jų viešnagės JAV ir palinkėti jiems geros kelionės namo.

Čikagos ateitininkų sendraugių info

www.draugas.org

Vakaras „Saulutės“ veiklai paremti

Rasos ir Patrick McCarthy namuose liepos 16 d. buvo suruoštas lėšų telkimo vakaras Lietuvos vaikų globos būreliui „Saulutė“ paremti. Vakaro metu svečiai ne tik dosniai dovanojo Lietuvos vaikams, bet ir klausėsi muzikos, gėrėjosi naktinės Čikagos vaizdais.

Nuotraukose: Čikagos vaizdais gėrėsi Dainė Narutytė-Quinn, dr. Thomas Quinn, „Saulutės“ pirmininkė Indrė Tījūnėlienė ir Marytė Černiūtė. Energingos moterys, pasivadinę „Simple group“ (iš kairės): Austėja Sruoga, Goda Misiūnienė, Nora Aušrienė, Renata Jurgutis, Živilė Ramašauskienė, Asta Zimkienė, Giedrė Kliarskis pasirinko globoti Arnoldą.

